Şevval-Zilkade 1442

Tevhid ÇOCUK

vahyin aydınlığında çocuk olmak

HAZİRAN-TEMMUZ '21 | YIL: 1 | SAYI: 4 | FİYAT: 15₺

Farklı Bir Yaz Tatili

Tembel Çocuğun Saati

Zaman



Tefekkür Ekini almayı unutma!


FIRSAT AYIDIR RAMAZAN
Ramazan ayı için büyük emeklerle hazırlanan neşidimiz yayınlandı.

Tevhid Çocuk
vahyin aydınlığında çocuk olmak
Şevval-Zilkade 1442
Haziran-Temmuz '21 | YIL: 1 | SAYI: 4 | FİYATI: 15₺

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com

Adres
Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120
34212 Bağcılar/İSTANBUL

Abonelik
0 (545) 762 15 15

Yazışma Adresi
Abdullah DEMİR
Güneşli Merkez Postane PK 51
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
Şenyıldız Yayıncılık, 45097
Gümüşsuyu Cad. Işık Sanayi Sitesi C Blok
No. 19/102 Topkapı/İSTANBUL 0 212 483 47 91

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Kirazlı Mah. Mahmutbey Cad. No. 120/A
34212 Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Diyarbakır: Kaynartepe Mah. Gürsel Cad. No. 90/A
21090 Bağlar/DİYARBAKIR 0 543 225 50 43

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No.
78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Van: Vali Mithatbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş
Mer. No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0543 225 50 45

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

SELAMUN ALEYKUM ÇOCUKLAR

Zaman ne kadar hızlı geçiyor değil mi?

Heyecanla beklediğiniz yaz tatili geldi çattı.

Sizler için tatilde hem eğlenip hem öğreneceğiniz bir sayı hazırladık.

Bu sayıda neler mi var?

En az sizin kadar heyecanlı olan Ömer'in köy macerası,

Mülteci kampını ziyaret eden Ayşe,

Ekmeğin tarladan soframıza uzanan hikâyesi,

Tembel çocuk Mehmet,

Çok uzaklardan haberler getiren Postacı Karga,

Müthiş hayatlarıyla bizlere yön veren efsane sahabelerden Ebu Hureyre (ra),

İnsanlara yardım etmek için ellerinden geleni yapan İyilik Elçileri,

Ve daha neler neler...

Yaz tatilinde elinden düşüremeyeceğin Tevhid Çocuk Dergisi seni bekliyor...

Dergimiz ile ilgili istek ve görüşleriniz varsa bize mail atabilirsiniz, unutmayın!

tevhidcocukdergisi@gmail.com

editör

FARKLI BİR YAZ TATİLİ



ZAMAN

EFSANE DEĞİL SAHABE



TEKNOBERK



POSTACI KARGA

İÇİMDE NELER VAR?







Postacı Karga'dan Haber Var!

Yazıyoor.. Yazıyoor.. Sıcak sıcak yeni haberlerim seni bekliyorr... Hey sen! Evet sana diyorum! Haberler sayfasını okumadan geçmeyeceksin değil mi? Postacı Karga bunları dağıtmak için çok kanat çırptı. Haydi haberler soğumadan oku!

Görsel Üretebilen Yapay Zeka!



Bir şeyler tasarlamak istiyorsun ama aklına fikir mi gelmiyor? İşte yapay zeka modeli DALL-E bunu senin için yapmaya hazır! Sadece resim de değil, çizimler, taslaklar oluşturabilen, hatta hiç çekilmemiş fotoğraflar üretebilen yepyeni bir yapay zeka modeli bu. Hem de şöyle çalışıyor: Aklına bir fikir geldi. Zamanı görselleştirmek istiyorsun. "Kare bir saat istiyorum. Hmm rengi de kırmızı olsun." diyorsun, DALL-E bunu istediğin gibi görselleştiriyor ve bunu yaparken de farklı yerlerden bulup yapmıyor; tamamen kendisi üretiyor.

Tevhid Kitabevi'nde Bizim Köşemiz!



Eveet, görenleriniz olmuştur belki Tevhid Kitabevi'miz çocuk kitapları için bir köşe oluşturdu! Tüm kitaplar yerini güzelce aldı. Gidip göz atmaya ne dersin? Hatta kitap alırken, "Postacı Karga'nın selamı var." dersen indirimi kaparsın!

Çok Ses Çıkarıyoruz Arkadaşlar. Biraz Sessiz Olalım!

Biz insanlardan kaynaklı olan seslerden dolayı doğal sesleri algılayamayan okyanus canlıları kendi yaşam alanlarından uzaklaşıyorlar.



Yaz Gündönümü, 21 Haziran!

Yılın en uzuun gündüzünü ve en kısa gecesini yaşamaya hazır mısın? 21 Haziran! Yılın en uzun gündüzünün ve en kısa gecesinin yaşandığı tarihtir. Bir diğer adı da Yaz gün dönümüdür. Kuzey yarım kürede yaz başlarken güney yarım kürede kış başlar.





Bu aylık Postacı Karga'dan haberler bu kadar. Bir sonraki dergide yepyeni haberlerle görüşmek üzere.
Allah'a emanet ol!

FARKLI BİR YAZ TATİLİ

Hilal Çiftçi

Hepimizin hayallerini süsleyen yaz tatili, merhaba dedi. Herkes bir yerlere gitme derdinde. Kimisi memleketine kimisi denize kimisi de tatil beldelerine... Aaaah ahh... Ne de güzeldir şimdi deniz! Sıcacık kum, serin deniz, oynamak, gezmek, yeni yerler keşfetmek... Ama ben bu sene bir farklılık yapmak istiyorum. Ne yapabilirim diye düşündüm, taşındım ve bir karara vardım. Hemen konuyu annemlere açtım. Önce şaşırdılar, hatta babam sakalını sıvazladı. Sonra müsaade isteyip kendi aralarında konuştular. Salonda, en sevdiğim koltukta iki büklüm oturmuş bekliyordum. Bekle... Bekle... Baktım zaman geçmiyor, kalktım ayağa. Salonda bir o yana bir bu yana volta attım durdum. Bir süre sonra annem ve babam kapıda göründüler. Hemen yanlarına yanaştım, cevap bekler bir edayla diktim gözlerimi. Annem ve babam birbirlerine baktılar ve o muhteşem kelime döküldü dudaklarından: "Tamam." Tam havaya atlayacakken bir babanın "Tamam" kelimesinden sonraki meşhur cümlesi gelmez mi? "Tamam, ama bir şartla!" Haydaaaa! "Biz de geleceğiz!" dedi. O an şok oldum, ne diyeceğimi bilemedim. Ah benim biricik ailem, ne kadar çok seviyorum sizi. "Oldu bu iş, elhamdulillah!" dedim ve hemen bir yolculuk planı yaptık. Heyecanla odama gittim, kendimi yatağa attım. İki gün sonra dedim, iki gün sonra... Sabret Ayşe. Ertesi gün sırt çantamı hazırladım. Babam, annem ve ben alışveriş yapmak için büyük mağazalara da gittik tabi. O kadar para harcamışız ki eve gelip de fişlere bakınca fark ettim. Ama olsun değerdi, değmesi gerekiyordu.

İki gün sonra...

Tüm hazırlıklarımız tamamdı. En güzel kıyafetlerimi giydim ve en sevdiğim şalımı taktım. Şalımı sevdiğim için iki tane almıştım. Ne olur ne olmaz diye onu da çantama atıverdim. Atladık arabaya, düştük yollara. Yolda bol bol ezgiler söyledik bizimkilerle. Annem sahabeden kıssalar anlattı. Babamın sesi güzeldir; o da Kur'ân okudu. Derkeeeen geldik işte, tam karşımızda **MÜLTECİ KAMPI.** Arabanın kapısını açıp atlamamak için zor tuttum kendimi. Babam, arabayı park ettikten sonra sakince indik arabadan. Bizi bir görevli karşıladı ve babam görevliyle uzun uzun konuştu. İçeri hiç giremeyeceğimizi sandım bir ân. Neyseki babam, "Haydi, gidelim." deyince hemen arabadaki hediyelerden doldurabildiğim kadar doldurdum kucağıma.



Kamptan içeri girince etrafımı benim yaşlarımda çocuklar sardı. Bir yandan elimdekileri

dağıtıyor bir yandan da sohbet etmeye çalışıyordum. Benden daha küçükler de vardı tabi, hatta bebekler bile. Ortalık şenlik alanına dönmüştü. Hediyesini alan bir yerlere çekilip paketleri açıyor, paketin içindekileri görünce sevinç çığlıkları atıyordu. Hediyelerimiz bitince annemle çadırların arasında gezmeye karar verdik. İşin eğlenceli kısmı hediye dağıtmaktı, ama çadırların içerisini görünce içimi bir burukluk kapladı. Nasıl anlatsam size? Hani, kamp için çadır kuruyoruz ya, işte ondan büyük ve yamalı bir çadır. İçerisinde birkaç ince kilim, battaniye, tencere, tabak var. Bir insan burada nasıl yaşayabilir diye düşünüyor insan. İşte, bu çadırlardan birinde ismi Sümeyye olan yaşlı bir teyze vardı. Annem Arapça bildiği için iyi anlaştılar. Buradaki zorluklardan bahsetmiş teyze. Ama dilinden "Elhamdulillah!" lafzı hiç düşmedi. Bu kadar yoksulluğa rağmen, ne kadar da şükrediyordu, çok şaşırdım. Bizim mahalleden Mehmet'e ailesi tablet almadığı için ne kadar ağlamıştı. Neredeyse mahalleyi ayağa kaldıracaktı. Bunu hatırlayınca biraz da utandım. Derken içeri benim yaşlarımda bir kız çocuğu girdi. Üstü başı toz toprak içerisinde, rengi kirden görünmüyor. Normalde bu görünüşteki birinden tiksinebilirisiniz, ama ben hiç tiksinmedim. Burayı görseniz eminim siz de tiksinmezsiniz. Adı Hacer olan bu kız, Sümeyye teyzenin torunuymuş ve dört kardeşi daha varmış. Bu çadırda yaşıyorlarmış. Kendi evimizi düşündüm. Her birimizin bir odası var, duvarlarımız kumaştan değil betondan, mutfağımız var ve dolabımız ağzına kadar yiyecek dolu. Neyse... Hacer, biraz Türkçe biliyormuş. Onunla muhabbet ettik, hafız olmak ve dinini rahatça yaşamak istiyormuş. Bir de İstanbul'u görmeyi. Çok sevimli ve akıllı bir kız. Başındaki eşarba gözüm iliști birden. Hayır, hayır! Bu eşarp değil, bez parçasından eşarp yapmış. Yüreğime öyle büyük bir ağırlık düştü ki tarif bile edemem. Annem, bana seslendi. Gitme vaktimiz gelmişti. Sümeyye teyze ve Hacer'le vedalaştım. Bir iki adım gittikten sonra çadırın önünde bizi uğurlayan Hacer'in yanına döndüm. Açtım sırt çantamı. Bir Kur'ân ve en sevdiğim şalımı çıkarıp Hacer'e uzattım. Şu an dünyada bunları hak eden biri varsa o da Hacer'di. Çok mutlu oldu. Bana bir sarılışı vardı ki sormayın. Hiçbir arkadaşım daha önce bana bu kadar candan sarılmamıştı.

"İstanbul'a gelirsen muhakkak bize gel." dedim ve el sallayarak annemin yanına koştum. Gözlerimden yaşlar akıyordu istemsizce. Ama bunlar üzüntü değil Müslim bir kardeş kazanmanın vediği mutluluk gözyaşları. Arabaya bindik. Herkeste bir sessizlik hâli hakimdi. Yolda giderken babam, navigasyonda nerede olduğumuza bakıp anneme, "Şu an neredeyiz?" dedi. Nerede miyiz? Tabii ki küçük mültecilerin yüreklerinde.

SAATLERİ İSLAM'A AYARLAYALIM

Mert Aydın

Esselamu aleykum ve rahmetullah arkadaşlar!
Aranızdan ZAMAN'ı yakalayan var mı? Varsa lütfen bana da gönderin. Yoksa yaz tatilinde verilen ödevleri yetiştirmem imkânsız.
Hepimiz bir randevumuz olduğunda "Hey, dostum saat kaç?" ya da bir yere gitmek için otobüs beklediğimizde "Otobüs kaçta gelecek?" yahut yolculukta babamıza "Daha ne kadar kaldı?" şeklinde sorular sormuşuzdur. Bir yere giderken geç kalmışızdır, sınavda zamanımız yetmemiştir ya da yaşlanmışızdır zamanımız çoktaaaan geçmiştir. Hayatımızın her alanında ZAMAN diye bir şey var. Ne yetişebiliyoruz ne de yakalayabiliyoruz. Bak, şimdi çok sinirlendim. Sanki bizimle oyun oynuyor. Peki, kim bu ZAMAN? Haydi, beraber araştıralım!
Aslında zaman; bir işin, bir oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre, vakit. Yani hayatımızın ta kendisi. Bu nedenle zaman, biz Müslümler için çok önemli. Zaman geçiyor derken, ömrümüzden bahsediyoruz. Bunun cevabını en iyi, anneannelerimiz ve dedelerimiz bilirler sanırım. Koca yaşlarına inanılmaz bir zaman yerleştirmişler. Sorsak, "Göz açıp kapanıncaya kadar geçti gitti." derler. Tam tamına 68 sene nasıl geçecek göz açıp kapanıncaya kadar? Kulağa biraz imkânsız gibi geliyor.
Zaman, herkese ya da her duruma göre değişiklik gösteriyor bence. Mesela hastayken, üzücü bir haber aldığımda zaman bir türlü geçmiyor. Bir dakika bir saat gibi. Ama oyun oynarken, sevdiklerimle beraberken ya da güzel bir haber aldığımda zaman vınn diye geçiyor. Şu zaman ne acayip bir şey! Yetişebilene aşk olsun. Madem zamana yetişemiyoruz. O hâlde beraber güzel vakit geçirebiliriz. Böylece iki sıkı dost olabiliriz.
Rabbimizin bizlere verdiği hayatımızı, zaman geçmeden ve ertelemeden nasıl planlamam gerektiğini uzun uzun düşündüm. Şaka şaka, kafamı kaldırıp muhteşem gökyüzüne baktım. Her şeyin bir zamanı var, her şey bir program dahilinde akıp gidiyor. Etrafımızdaki şeyler zamana düşman değil, dost olarak hayatlarına devam ediyor. O hâlde hayatımı rastgele değil, bir düzen içerisinde yaşamam gerekiyor. Mesela, Güneş, "Ben günde iki saat görünüp gideceğim." dese, Dünya'da bir anda ortalık karışır. İşte, bizim hayatımız da böyle.
Sonra biraz araştırma yapayım dedim. Yeryüzünün yıldızları olan sahabilerin hayatlarına bir göz attım. Hayatlarını İslam'a göre düzenlediklerini gördüm. Mesela, sahabiler günlerini namaz ve ibadetlerine göre düzenlemişler. Gündüzleri ibadet saatleri dışında kendi işleriyle meşgul olurken, geceleri "Çok yorulduk, sabaha kadar miss gibi uyuyalım!" dememişler. Gecenin bir kısmında namaz kılmak için uyanmış ve Rabbimize hamdederek dualar etmişler. Hayatlarından mükemmel verim alarak, cennet yolcusu olmuşlar. Hımmm... Zaman, güzel değerlendirilirse cennet; boşa geçirilirse pişmanlık olur diyebiliriz.
O hâlde el ele verip, saatlerimizi İslam'a ayarlayalım. Cennet bizleri de bekler!



Yanlış Biliyoruz!





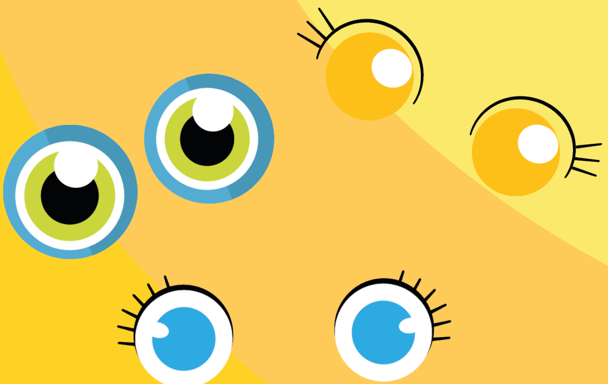
Ziyaretin
~~kısası~~
makbuldür

ZİYARETİN
KISAS'I
MAKBULDÜR



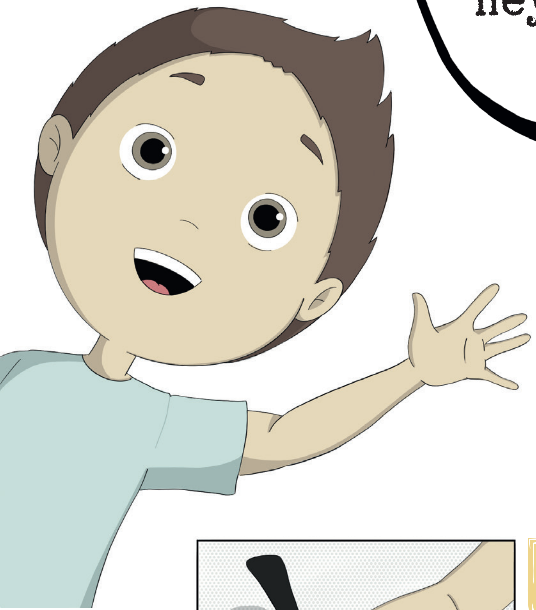
Eşek
ne anlar
~~hoş laftan!~~

EŞEK NE
ANLAR
HOŞAFTAN!



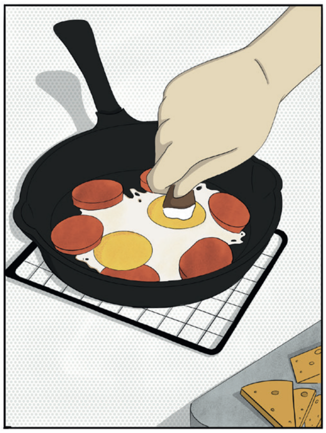
Göz var,
~~nizam~~ var.

GÖZ VAR,
İZAN VAR.

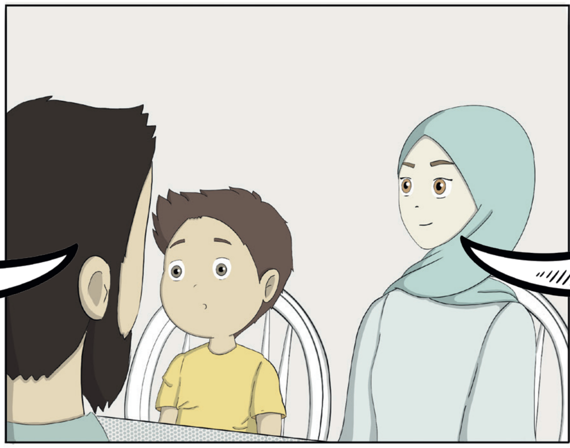


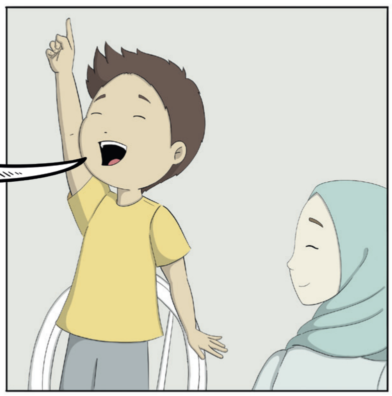
Yazar: Taha Değirmenci
Çizer: Hatice Kaya

ANLATSAM FİLM OLUR



En sevdiğim şey, ailemle beraber kahvaltı yapmak. O sabah da hep beraber kahvaltı yapıyorduk. Tam sucuklu yumurtaya ekmeğimi banıyordum ki babamın öksürmesiyle irkildim.

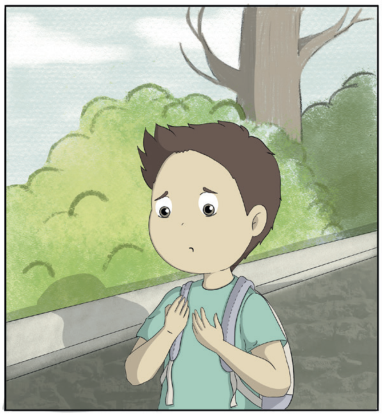






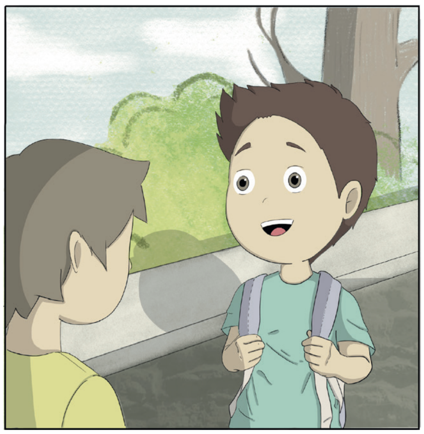


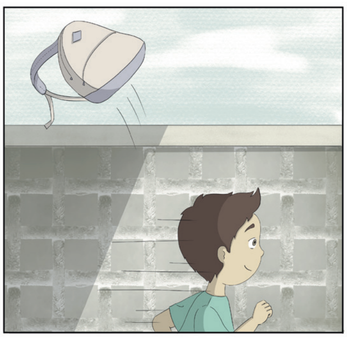
Okul çıkışı…

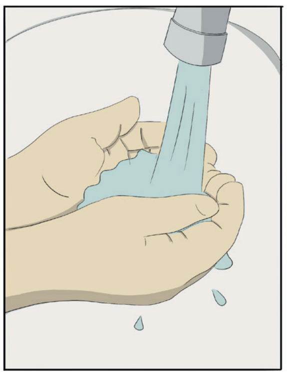


Yaz tatili resmen başlamıştı. Öğretmenimiz ne çok ödev vermişti yahu! Aklım hayalim almıyor. Benim minicik ellerimle, sayfalarca yazı ve matematik ödevini yapmam aylar sürer. Köye gitmek için şimdiden ödevlerimi yapmam da lazım.

Eve giderken Hüseyin’le karşılaştım. Beni maça davet etti. Durur muyum hiç, hemen eve koştum. Çantamı bahçeye attım, arkadaşlarımın yanına fırladım. Bir oynadım, bir oynadım… Ter içinde kalmıştım. Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım. Hava kararmaya başlayınca evlere dağıldık. Annem sofrayı donatmıştı resmen. Sünnet olduğu için ellerimi yıkayıp oturdum sofraya. Kurt gibi acıkmışım, önümdeki tabağı ne ara bitirdim, fark etmedim bile. Yemekten sonra odama çıkıp tabletimde biraz oyalandım. Derken tatlı bir uyku bastırmaz mı, uyuyakalmışım.





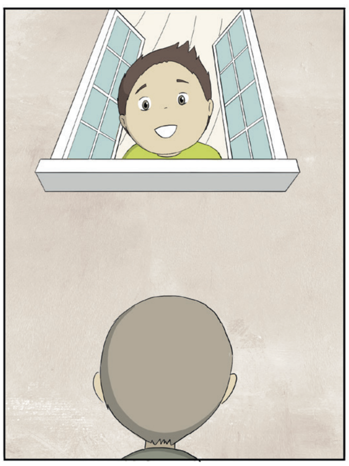


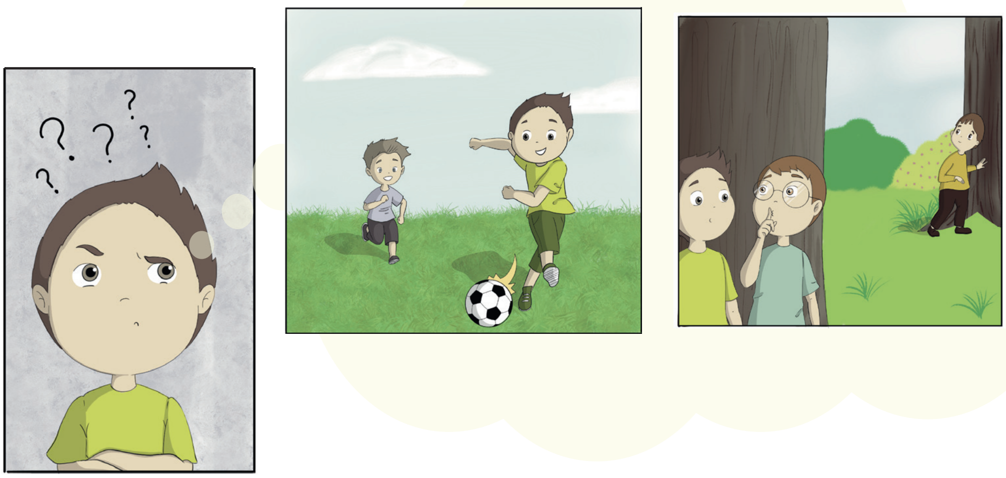


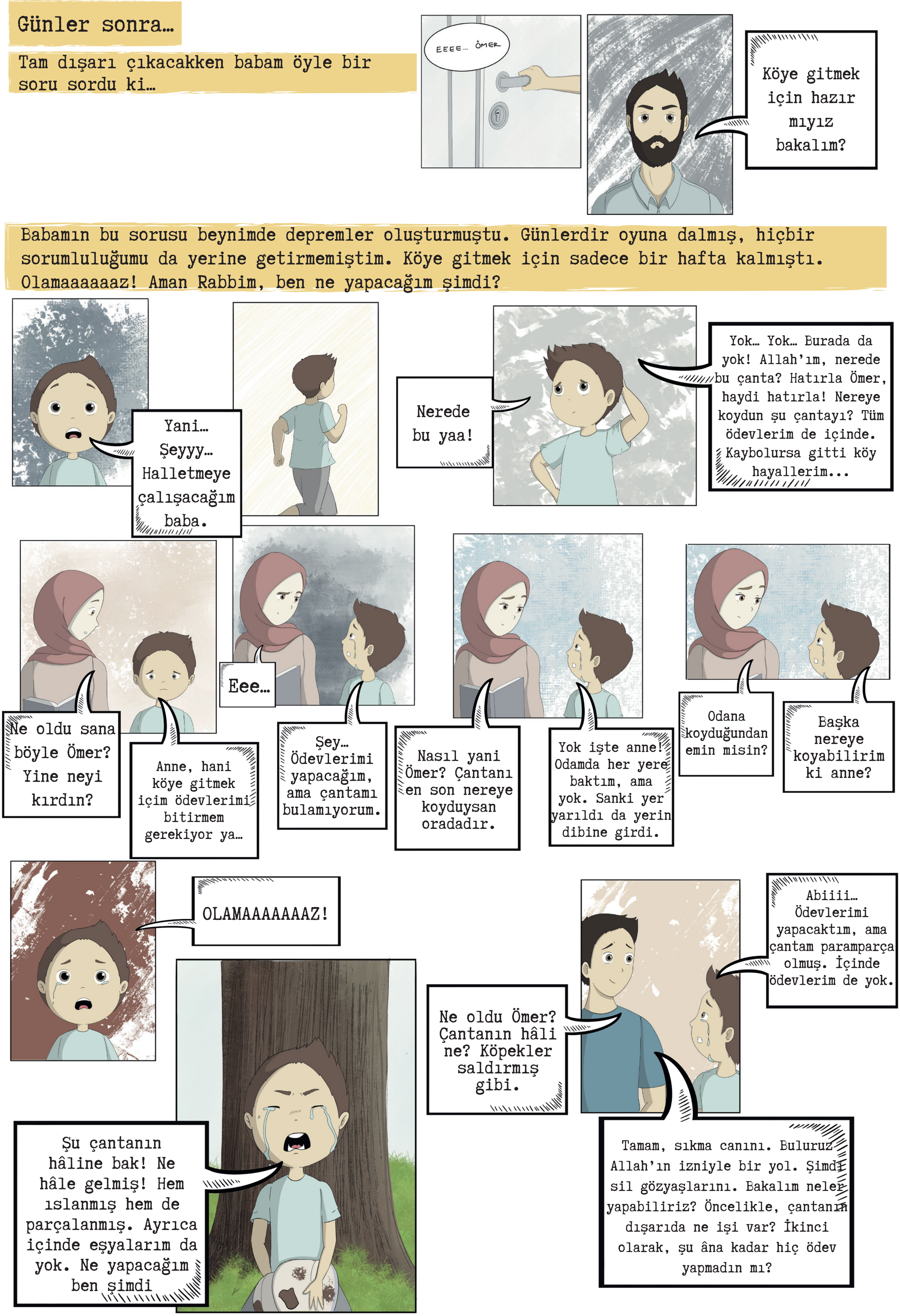
Ertesi gün...



Kahvaltımı bitirmiş, tam da odama gidip ödevlerimi yapacakken Can çağırmaz mı! Mahalle maçı varmış. Arkadaşlarıma gelemeyeceğimi ve ödevim olduğunu nasıl söyleyeyim şimdi? Kırılmasınlar diye kabul ettim tabii.







Günler sonra...
Tam dışarı çıkacakken babam öyle bir soru sordu ki...
EEEE... ÖMER
Köye gitmek için hazır mıyız bakalım?
Babamın bu sorusu beynimde depremler oluşturmuştu. Günlerdir oyuna dalmış, hiçbir sorumluluğumu da yerine getirmemiştim. Köye gitmek için sadece bir hafta kalmıştı. Olamaaaaaaaz! Aman Rabbim, ben ne yapacağım şimdi?
Yani... Şeyyy... Halletmeye çalışacağım baba.
Nerede bu yaa!
Yok... Yok... Burada da yok! Allah'ım, nerede bu çanta? Hatırla Ömer, haydi hatırla! Nereye koydun şu çantayı? Tüm ödevlerim de içinde. Kaybolursa gitti köy hayallerim...
Ne oldu sana böyle Ömer? Yine neyi kırdın?
Anne, hani köye gitmek içim ödevlerimi bitirmem gerekiyor ya...
Eee...
Şey... Ödevlerimi yapacağım, ama çantamı bulamıyorum.
Nasıl yani Ömer? Çantanı en son nereye koyduysan oradadır.
Yok işte anne! Odamda her yere baktım, ama yok. Sanki yer yarıldı da yerin dibine girdi.
Odana koyduğundan emin misin?
Başka nereye koyabilirim ki anne?
OLAMAAAAAAAAZ!
Şu çantanın hâline bak! Ne hâle gelmiş! Hem ıslanmış hem de parçalanmış. Ayrıca içinde eşyalarım da yok. Ne yapacağım ben şimdi
Ne oldu Ömer? Çantanın hâli ne? Köpekler saldırmış gibi.
Abiiii... Ödevlerimi yapacaktım, ama çantam paramparça olmuş. İçinde ödevlerim de yok.
Tamam, sıkma canını. Buluruz Allah'ın izniyle bir yol. Şimdi sil gözyaşlarını. Bakalım neler yapabiliriz? Öncelikle, çantanın dışarıda ne işi var? İkinci olarak, şu âna kadar hiç ödev yapmadın mı?

Abime başımdan geçenleri anlattım. Ben anlattıkça şaşkınlıktan küçük dilini yutacaktı neredeyse. O şaşırdıkça ben de yaptığım hatanın farkına varıyordum. Şimdi en önemli mesele, ödevlerimi nereden alacaktım? Aslan abim, bana yardım edecekti. Allah'ım, iyi ki benim dünya tatlısı bir abim var!

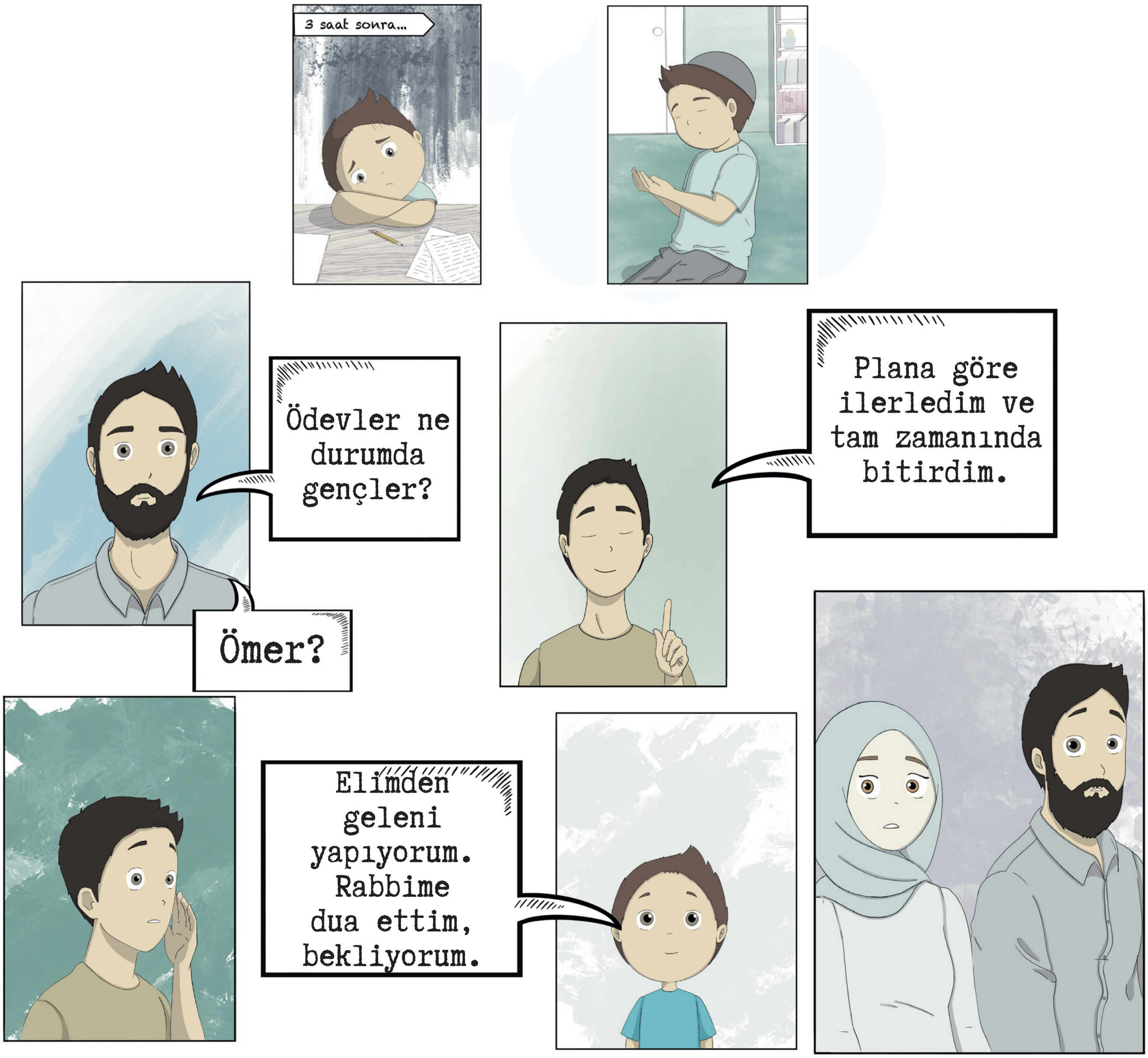


Abimin elindekileri görünce dünyalar benim oldu. Sınıf arkadaşımdan rica etmiş, almış ödevleri; gitmiş kırtasiyeye, fotokopi çektirmiş yaa. Hemen koştum, aldım elindekileri. Ama o kadar çok ki nasıl bitireceğim, bilemiyorum. Odama fırladım, "Bismillah!" dedim ve başladım birinci sayfadan ödevlerimi yapmaya.



Üç saat sonra...

Zaman hızla akıyor, ama ödevler bir türlü bitmiyordu. Üç saatte sadece altı sayfa ödev yapabilmiştim. Daha geride tam tamına kırk dört sayfa vardı! Baygınlık geçirecektim neredeyse. Sanki köy, benden daha da uzaklaşıyordu. Allah'ım, bana yardım et.




Abi, hayırdır? Neden kaş göz hareketleri yapıyorsun? Hiçbir şey anlamadım.
Allah'a dua etmişsin. Ben de duanın kabulüyüm, diyelim.
Nasıl yani?
Haydi, getir bakalım ödevlerini. Beraber yapalım.
Ne? Daha altı sayfa mı yaptın Ömer! Bir daha plansız, programsız iş yapma lütfen. Sorumluluklarının da zamanı var, oyunun da. Neyse başlayalım. Haydi, Bismillah!
Ben hatamı anladım zaten abi, bir daha böyle sorumsuzca davranmayacağım. Yani inşallah!
Abimle beraber, birkaç gün süren ödev maratonuna girdik. Beynimden dumanlar çıkacak sandım. Elhamdulillah, zafer bizimdi ve ödevler bitmişti. Sırada KÖY vardı.
Birkaç gün sonra…
Allah'ım, köye gelebildiğime inanamıyorum bir türlü. Sana hamdolsuuuuun! Köyde çok eğlendim, ama zor tarafları da yok değildi. İlk başta hayvanlarla aram iyi olmasa da zamanla güzel bir dostluğumuz oldu
Siz siz olun, asla sorumluluklarınızı ertelemeyin. Ya ödevlerim bitmeseydi? Rabbimin yarattığı bu güzellikleri göremeyecektim... Rabbim, sana hamdolsun.

AH ŞU ACAYİP CANLILAR

Taha Değirmenci



KANATLARIM VAR, AMA UÇAMAM!

Kuş denince akla, göklerde özgürce süzülen kanatlı hayvanlar gelir, değil mi? Ama işin aslı öyle değil. Çünkü bu yazımızda size uçamayan birkaç kuştan bahsedeceğiz. Uçamıyorlar diye başka yeteneklerini gözardı edemeyiz.

Her birinin türlü türlü meziyetleri var.

Haydi,
hep birlikte daha yakından bakalım şu uçamayan kuşlara!

UÇAMAYAN KUŞLAR



Su Dünyası'nın Kralları: Penguenler

Uçamayan kuşlar deyince aklına hemen penguenler geldi değil mi? Evet, belki uçamıyorlar ama suyun altında süper hızlılar.

Derilerinin altında depoladıkları yağlar sayesinde üşümek ne kelime terliyorlar bile! Ayrıca yüzlerce mil süren göçler yapar ve birbirlerinden asla ayrılmazlar.

En yaygın Uçamayan Kuşlar: Tavuklar





Evet, kanatları olmasına rağmen uçamayan bir kuş türüdür, tavuklar. Aslında kanatları yeterince büyüktür, ancak kiloları uçmalarının önündeki asıl engel. Binlerce yıl önce vahşi ormanlarda tek başlarına gezen bu canlıların, faydaları ve lezzetleri keşfedilince yaşamları tamamen değişti. Şimdiki yaşam alanlarıysa çiftlikler.

Dünya'nın En Tehlikeli Kuşu: Cassowary





Papua Yeni Gine ve Avustralya gibi ülkelere özgü olan bu kuşlar çok tehlikeli olarak bilinir.

Ayakları ve gagaları oldukça güçlüdür. Her an saldırıya hazırdırlar ve insanlar için son derece tehlikelidirler.



En Büyük Kuşlar: Deve Kuşu

Afrika kökenli bu kuşlar, uçamayanlar ailesinin en hızlıları olarak bilinirler ve genelde bu hızlarını bir savunma aracı olarak kullanırlar. Kimden mi kaçıyorlar? Tabii ki insanlardan! Saatte ortalama 70 km hıza çıkabilirler.



Deve kuşları aynı zamanda en büyük kuş türüdür. Oldukça sosyal canlılardır ve gruplar halinde dolaşırlar.



Ayrıca en büyük kuş yumurtası deve kuşlarına aittir.

İlginç Vücuduyla Kivi

"Kivi mi?" dediğini duyar gibiyim. Ama bu, meyve değil! Uçamayan şirin bir kuş türü olan Kivi, Yeni Zelanda'da yaşar. Vücut tipi diğer kuşlara göre biraz farklıdır. Çok hızlı koşarlar ve inanılmaz bir koku yetenekleri vardır. Tüm kuşlar arasında en iyi koku alan kuş türleridir diyebiliriz.







Senden bir şey isteyebilir miyim? Şu sıcak günlerde sokakta yaşayan hayvan dostlarımız için evlerinizin önüne su ve yiyecek koyar mısın?

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere. Hoşçakalıııııın!

ZAMAN DURUNCA

Esra Doğan

Ali sabah erkenden uyandı. Çok heyecanlıydı, yeni bisikletini sürmek için can atıyordu. Kahvaltısını çarçabuk yaptı. Hemen parka gitmeliydi. Kim bilir, arkadaşları yeni bisikletini görünce ne yapacaklardı?
“Evet, ben de artık mahallenin bisiklet takımına katılabilirim.” dedi. Bir çırpıda hazırlandı. Annesine selam verdi ve tek solukta merdivenleri indi. Annesinin, “Öğle sıcağı olmadan eve gel.” dediğini duymadı bile. Öğle vaktine kadar arkadaşlarıyla çok güzel vakit geçirdiler. Bisikletlerinin kornalarına basa basa mahallede tur attılar, bisiklet yarışı yaptılar. Güneş tepeye doğru ilerlemeye başlamıştı. Enerjisini hiç kaybetmemişti, ısı ve ışık vermeye devam ediyordu.
Öğle vakti arkadaşları teker teker evlerine döndüler. Ali gitmek istemiyordu. Kendi kendine, “Biraz daha sürebilirim, ondan sonra giderim.” dedi. Parktaki büyük çınar ağacının gölgesinde biraz dinlenip tekrar bisiklet sürebilirdi. Karnı da acıkmamıştı zaten. “Zaman dursa, hiç geçmese, hep oynasam!” diye düşündü. Çok yorulduğunu fark etmeyen Ali, ağacın altında öylece kalıverdi.
Annesi sesleniyordu: “Ali, artık eve gel yavrum!” Bisikletine istemeye istemeye bindi. Artık eve gitmeliydi, hava çok sıcaktı. Çok terlemiş, kıyafetleri yağmurda ıslanmış gibi sırılsıklam olmuştu. Biraz ilerledikten sonra “güm” diye bir şeye çarptı! Yere düşmüştü, şaşkın bir şekilde kalktı. Neye çarpmış olabilirdi ki? Görünürde bir şey yoktu. Tekrar denedi, göremediği bir şey geçmesine engel oluyordu. Eliyle önünü yokladı. O da neydi? Bu, camdan bir duvardı, inanılır gibi değildi. Parkın etrafını dolaştı, eliyle tek tek yokladı. Her yer cam bir duvarla çevriliydi. Sanki bir fanusun içindeydi ve kocaman sarmaşıklar, fanusu alt kısımdan sarmaya başladı. Ali hemen bir şeyler yapmalı, buradan kurtulmalıydı. “Acaba nasıl?” diye söylendi kendi kendine. Bisikletinin pedalını hızla çevirirken fanusa çarpsa bir çatlak oluşturabilirdi, ama olmadı. Ali tekrar aynı şeyi denedi. Yine olmadı. Tekrar denedi. Yine olmadı. Denemeye devam etti, ama olmuyordu. Son bir çare olarak fanusu yumruklamaya başladı. Hem ağlıyor hem de avazının çıktığı kadar bağırıyordu. Kimseler onu duymuyordu. Sarmaşıklar, fanusun bir kısmını sarmıştı bile, hızla büyüyorlardı. Yakında tamamını saracak ve Ali, kimseyi göremeyecekti.
Fanusun dışındaki hava değişmeye başlamış, Güneş artık batıya doğru kaymıştı. Bir süre sonra hava kararacaktı, fakat fanusun içinde zaman hiç ilerlemiyordu, zaman durmuş gibiydi. Ali o ânda bahçeye çamaşır asan annesini gördü ve hemen bağırdı: “Annee! Buradayım!” Fanusu defalarca

yumrukladı, ancak annesi onu duymuyordu. -Üzgün ve çaresiz bir sesle, "Neden beni aramaya gelmiyorsun?" dedi.
Fanusun içinde kahverengi ahşap bir bank, sıcaktan boynunu bükmüş çiçekler, parktaki oyuncaklar ve çınar ağacından başka bir şey yoktu. Defalarca oyuncaklara bindi, ama eskisi kadar zevkli değildi. Çok terledi, Güneş ısrarla etrafı ısıtmaya devam ediyordu. Çınar ağacı aklına geldi, onun altına girebilirdi. Kocaman gövdesi, aşağı doğru sarkmış dalları ve yapraklarıyla sanki tüm yeryüzünü içine alacak kadar büyüktü. Buna rağmen sıcaktan koca çınarın yaprakları bile büzüşmüştü. Ağacın altında uzunca bir süre kaldı, saatine baktı, yelkovan ve akrep de olduğu yerde duruyordu.
Dev sarmaşıklar, fanusun yarısından fazlasını örtmüştü. Ali bir şey fark etmişti, o hareket ettikçe sarmaşık büyüyordu. Sarmaşık büyüdükçe Ali'nin korkuları da büyüyordu. Hareket etmezse sarmaşık da büyümeyecekti. Gökyüzüne daldı gitti, simsiyahtı. Önce Ay, sonra da yıldızlar çıkmıştı sahneye. Yıldızların hepsi sanki gözlerine sığmıştı. O da ne? Ay, Ali'ye göz mü kırpmıştı? Ama Ali gözlerini kırpmamalıydı, yoksa sarmaşıklar daha çok büyüyecekti. Göz kapakları ısrarla kapanmak istiyor, Ali ise kapatmamak için zorluyordu. Çaresizdi, birden aklına dua etmek geldi. Evet evet, dua edebilirdi. Uzunca bir süre dua etti, çok rahatladı. Bir ân önce buradan kurtulup gerçek zamana dönmek istiyordu. Kurtulabilecek miydi acaba, bu kâbus bitecek miydi?
Gözleri yorgun düştü, birden bir şey onu dürtmeye başladı. Yeni bir sürprizle karşılaşmak istemiyordu. Gözlerini açmaya korkuyordu. Annesi yumuşak, ama endişeli bir sesle, "Yavrum, çok merak ettim seni. Uyuyakalmışsın burada!" dedi. Yavaşça gözlerini açtı Ali, annesi karşısındaydı. Rüya mı görmüştü? Annesine dokundu, etrafına baktı, sarmaşık ve fanustan eser yoktu. Cam fanus ve dev sarmaşık sadece bir rüyaydı, hayır hayır kesinlikle bir kâbustu. Annesine kocaman sarıldı. Ali, akıp giden zamana döndüğü için çok mutluydu...

BİL BUL

Nisa Toprak

Yepyeni bir bulmacayla
işte tekrar karşındayım!
Haydi ! Bul bakalım.

Gökyüzünde bir kandil
Akşam olunca gizlenir.

(Güneş)

Kadın demektir anlamım
Yüz yetmiş altı ayet sayım
Beni bulmak istersen
Kur'an'da başlardayım.

(Nisa Suresi)

Biz bilmeyiz O bilir.
Bu Rabbimin hangi ismidir?

(El- Âlim)

Ganimet demektir anlamım
Elif ile başlar adım.
Ben hangi sureyim
bil bakalım.

(Enfal suresi)

Düzenler, terbiye eder.
Allah'ın gücü her şeye yeter.

(Er-Rabb)

Haydi, Hep Beraber Rüzgârgülü Yapıyoruz!

-Gerekli Malzemeler-

Renkli kâğıt ya da fon kartonu, Makas, Raptiye, Çubuk ve Delgeç

Selamun Aleykum Dostum!

Rengârenk Rüzgârgülü yapmaya ne dersin? Haydi, hep beraber rüzgârgülü yapıyoruz!

1- Rüzgârgülü yapımında kullanacağınız kare biçimindeki kâğıdı 1. fotoğraftaki gibi kesikli çizgilerin olduğu yerlerden kesin.

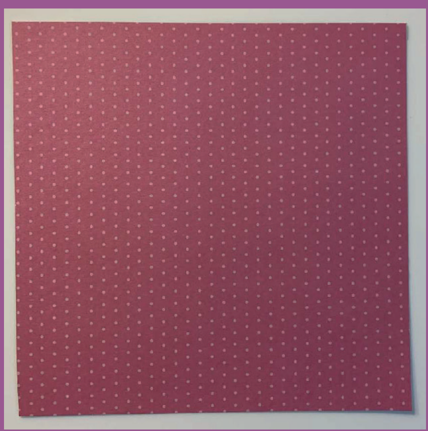
2- Ardından 2. fotoğraftaki gibi belirli köşeleri delgeçle delelim.

3- 3. fotoğraftaki gibi kâğıdın delgeç ile noktalanmış köşelerini, merkezdeki noktada birleştirin.

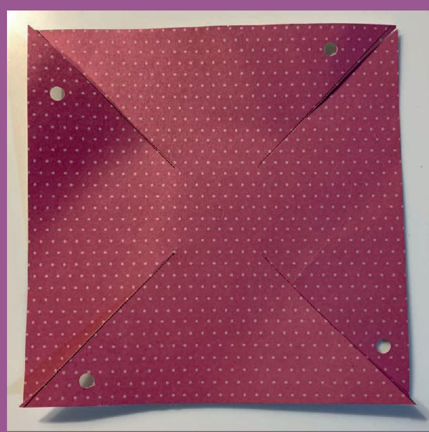
4- Birleştirdiğiniz uçları bir raptiye ile çubuğunuza geçirin. Rüzgârgülünüzün dönmesi için raptiyeyi biraz gevşek bırakın. (4. Fotoğraf)

İşte bu kadar kolay! Dilediğin gibi kâğıtlara çizim yapıp rüzgârgülüne dönüştürebilirsin.

1-



2-



3-



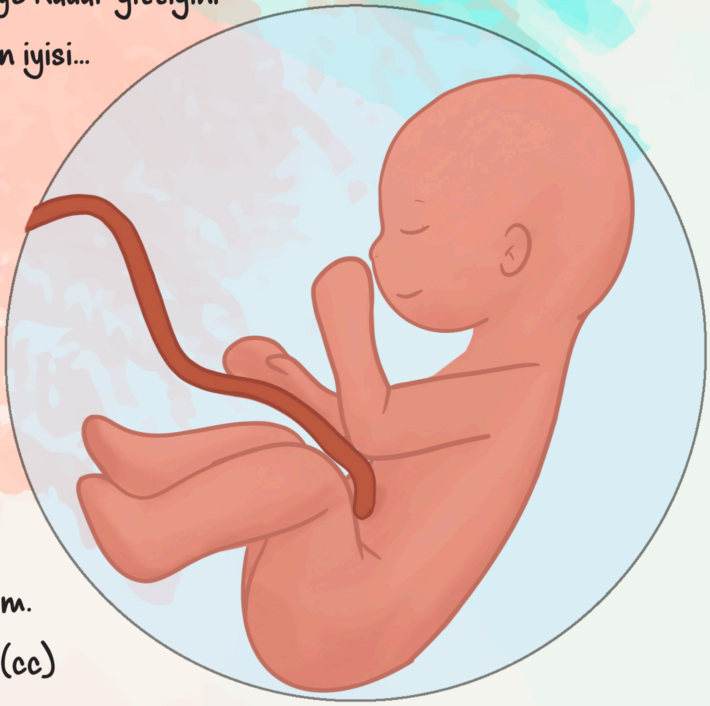
4-



DÜNYA'YA GELİYORUM

20. HAFTA

Bugün tam beş aylık oldum. Yolun yarısı bitti. Annemin karnındayken zaman ne kadar da hızlı geçiyor. Bu hafta kendimi tam bir kâşif gibi hissediyorum! Etrafımda ne varsa her şeyi öğrenmek istiyorum. Göbeğimden çıkan bu kalın ip de ne? Bu ipin nereye kadar gittiğini görmem lazım. Ellerimle tutunup takip edeyim en iyisi... Heey! Annemin karnının sonuna geldim. Bu ip, annem ve beni birbirimize bağlayan sapasağlam bir bağmış. Aa! Yoksa bu, annemin benim için hazırladığı yiyeceklerin geldiği göbek bağı mı? İçerisinde üç tane damar olan bir bağ bu. İki tanesi faydalı besinleri taşıyan kanı getiriyor. Bir tanesiyse hücrelerim çalıştıkça vücudumda oluşan zararlı atıklarımı taşıyan kanları götürüyor. Şu ânda yağlı bir maddeyle kaplanmışım. Doğana kadar benim üzerimde kalacakmış. Allah (cc) yağdan oluşan bu örtüyü, annemin karnındayken cildim çatlamasın, çizilmesin diye yaratmış. Beni her ân düşündüğün için teşekkür ederim Allah'ım!



30.HAFTA

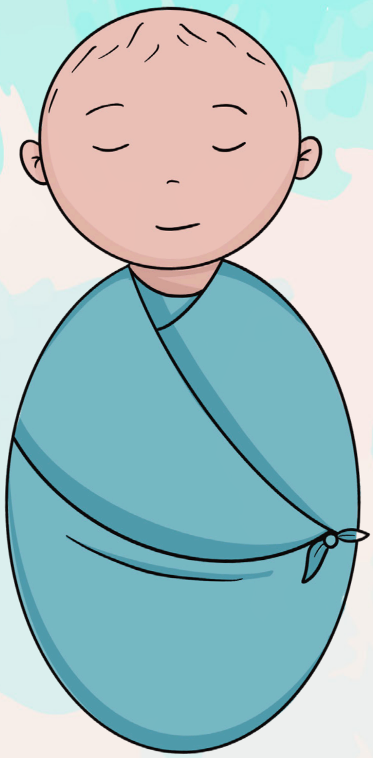
Ben artık tamamen büyüdüm. Saçlarım da çıktııı. Yana mı tarasam, yoksa ikiye mi ayırsam, yoksaaa bıraksam da dağınık mı kalsa? Hihihi. Kulaklarımın içindeki yollar bile gelişti. Annemin kalp atışlarını, nefes alışverişlerini ve hatta bağırsak seslerini bile duyabiliyorum bu sayede. Hatta babam benimle konuştuğunda onu duyduğumu belli etmek için annemin karnına tekme atıyorum. Yok yok, tekme dediysem öyle küçücük dokunuşlar işte. Biricik annemin güzel canını acıtır mıyım hiç?

Gözlerim, göz kapaklarım, kaşlarım, kirpiklerim; hatta gözyaşlarımın geldiği kanallar bile oluştu. Bebek olduğumu hatırlatmak için bazen ağlasam da onları hiç üzmeyeceğim, hep seveceğim. Eveet, artık organlarım oluştuğuna göre doğumum yaklaştı demektir. E doğunca da neye ihtiyacım olacak? Anne sütüne tabii ki. Bazen bebekler zamanını beklemeden erkenden doğabiliyormuş. Ben de erken doğarsam diye şimdiden böbreklerim anneme bazı maddeler göndermeye başladı. Böylece annemin sütü oluşmaya başladı. Ama annem bana sürekli biraz daha beklememi söylüyor. Her ne kadar onu hemen görmeyi istesem de içeride biraz daha kalıp kilo almam gerekiyormuş. Annemin sözünü dinleyip biraz daha bekleyeceğim. Son hafta görüşürüüüz.



40.HAFTA

Ailemle tanışmamıza çok az kaldı. Merak ediyorum, acaba doğmak nasıl bir şey? Çok heyecanlıyım, ama annemin kucağında da şimdiki gibi huzurlu olacağıma eminim. Bu haftadaki en son görevim, rahatça doğabilmek için baş aşağı dönmekti. Artık kocamaaan bir bebek olduğum ve annemin karnına sığmakta zorlandığım için biraz zor bir görevdi. Ama olsun, Allah'ın (cc) yardımıyla başardım. Bebek olmak ne zormuş yahu! Son güne kadar bütün hücrelerim hiç durmadan, doğabilmem ve yaşayabilmem için çalıştı, çabaladı. Ve artık ben hazırım! Aileme kavuşacağım günü haftalardır bekliyorum. Onlar da beni sabırsızlıkla görmeyi beklediler, biliyorum. Doğduğumda onlara kocaman bir "INGAAA!" diyeceğim ve onları her zaman çok seveceğim.



BİTKİ YETİŞ- TİRELİM



Malzemeler:

- İstediğiniz türde sukulent
- Ufak çakıl taşları
- Süzme işlemi için kömür
- Süzme işlemi için bataklık yosunu
- Süslemek için yosun, taş, bilye gibi objeler
- Saksı
- Sukulent ya da kaktüs yetiştirmek için kullanılan toprak karışımı

NOT

Tüm bunları bulmak için uğraşamam dersen, SUKULENT KİTİ satın alabilirsin.

Size ufak bir bilgi vereyim mi?

Sukulentlerinizin yanına dilediğiniz bitkiyi ekebilirsiniz. Hatta soğan bile...





1 Sukulentinizi yerleştireceğiniz bir saksı seçelim. Saksı olmak zorunda değil, herhangi bir plastik kutu da olabilir. Bu kısım sizin zevkinize kalmış.



2 Saksıyı, önce çakıl taşlarını, sonra kömürü, ardından yosunu ve son olarak toprağı yerleştirerek dolduralım.



3 Sukulentlerimizi ekelim ve azıcık su ekleyelim.



4 Zevkimize göre dekore edelim.

Peki, sukulentlerimizin neye ihtiyacı var?





Biraz su

Sukuletini diktikten sonra can suyunu vermeyi ihmal etme. Daha sonra iki haftada bir sula. Çok sık sularsan, sukulentini çürütürsün benden söylemesi!



Bolca Güneş

Çokça sevgi



EFSANE DEĞİL SAHABE

Meryem Şahin

EBU HUREYRE

Medine semalarında yükselen Güneş etrafa bunaltıcı bir sıcaklık yaymış, halkı evlerine çekilmeye mecbur bırakmıştı. Kedilerin en sevdiği şeylerden biriydi sıcak havada bir gölgeye çekilip miskin miskin uyumak...
Uykusundan henüz gözlerini açan anne kedi şöyle bir gerindikten sonra yavrularının yokluğunu fark etti. Kim bilir hangi yaramazlıklar peşinde koşturuyorlardı? Patilerine ve tüylerine yaptığı temizliğin ardından yavrularını aramaya koyulan anne kedi onları Medine'nin toprak damlarında oynarken buldu. Biraz daha büyük olan abileriyle yeni doğan küçük yavrular bir damdan diğerine zıplıyor, sıcak ve özgürlüğün tadını çıkarıyorlardı. Yavrularının güvende olduğunu görünce Medine'nin uğurlamakta olduğu güneşi seyre dalmıştı ki minik yavrusunun telaşla koşarak onu aradığını farketti. Bir çırpıda yanına ulaşan minik yavru telaş içinde ilerideki mescidi göstererek bir şeyler anlatmaya çalışıyordu:
- Anne! Anne!.. Abilerim oyunu bırakıp mescidden çıkan bir insana doğru koştular. O da abilerimi elbisesinin içine alıp tekrar mescide girdi. Başlarına kötü bir şey gelmiş olabilir!
Anne kedi için onun kim olduğunu tahmin etmek çok kolaydı:
-Bu olsa olsa Ebu Hureyre'dir dedi.
- Ebu Hureyre mi? diye mırıldanan minik yavru şaşkın şaşkın annesine bakıyordu. O esnada abileri de tekrar dışarı çıkmış Ebu Hureyre denen adamın etrafında geziniyor, kucağına atlamak için zıp zıp zıplaşıyorlardı. Minik yavrusunu patilerinin arasına çeken anne kedi hem yavrularına yemek veren Ebu Hureyre'ye bakıyor hem de anlatıyordu:
-Bu gördüğün adama bize olan sevgisinden dolayı "kediciklerin babası" diye seslenir Medine halkı. Onu ilk gördüğümde 26 yaşında bir gençti. Peygamber (sav) ile tanışmanın heyecanından dolayı tir tir titriyordu. Daha sonra Peygamber'in (sav) peşinden hiç ayrılmaz oldu. Onu dinlemek, onu izlemek Ebu Hureyre'nin işi olmuştu artık, hatta mesleğini bile bırakıp mescidde kalmaya başladı. Peygamber (sav) da onu çok severdi. Hafızasının kuvvetli olması için ona dua etmişti. O günden sonra Ebu Hureyre Peygamberimizin sözlerini hiç unutmadı. Tam 4 yıl boyunca açlığa ve uykusuzluğa sabrederek onun peşinden koşturdu, ilim öğrendi.

Çalışmaya para kazanmaya bile fırsat bulamadı. Bazen o kadar aç kalırdı ki kucağında olan bizler, karnından gelen gurultuları dinleyerek uyurduk.
-Neden 4 yıl anne? Sonra ilim almaktan mı vazgeçti?
-Hayır miniğim, öyle değil. Çünkü Peygamber'i (sav) 4 yıl sonra kaybetti. Bu kısacık zamana çok şeyler sığdırdı Ebu Hureyre. Onun kadar zamanı bereketli kullanan birini daha Medine görmüş müdür bilmiyorum. Gece kucağında uyurduk o da bizimle uyurdu. Sonra ibadet için kalkardı, sonra ise gecenin sonuna kadar öğrendiği hadisleri tekrar ederdi. Her gecesini böyle üçe bölerek geçirirdi. Belli ki ömrünün sonuna kadar aynı azimle devam edecek.Peygamber'i (sav) kaybetti ama azminden hiçbir şey kaybetmedi. Gecenin başında kendisi kalkarak ibadet eder, ikinci yarısında ibadet için eşini uyandırır, son yarısında da köle ve çocuklarını kaldırarak her gece hem ibadet hem de ilimle meşgul olurdu.
-Neden hep beraber uyanıp ibadet etmiyorlar kii?
-Bunu bir arkadaşı da sorduğunda Ebu Hureyre şöyle cevap vermişti: "Evimde Allah'a ibadet edilmeyen bir vaktin olmasını istemiyorum."
Patilerini yalamakla meşgul olan yavrusuna sokulan anne kedi anlatmaya devam etti:
- Zaman onun için altın kadar değerli sanki, her gününü ve gecesini planlayarak altın harcar gibi dikkatli kullanarak bu ilme ulaştı. 4 yıl o Peygamberin peşinden koştu şimdi de diğer sahabeler onun peşinden koşuyor, diyerek mescidin önündeki sahabe kalabalığını gösterdi. Minik yavru muzipçe ekledi:
- Bir de biz varız peşinde koşturan, bizi de unutma...
- Aynen öyle, o nereye biz oraya... En çok da annesinin evine doğru koşturur, sık sık annesini ziyarete gideriz. Annesine çok düşkündür, hidayeti için çok dua ederdi, sonunda Allah kabul etti. Annesini ziyaret etmeyi hiç ihmal etmez, duasını alır. Sonra yavrusuna biraz daha sokularak ekledi:
-Annesini ihmal etmeyenin hayatı elbette ki bereketli olur.
Anne kedi ve minik yavrusu birbirlerine bakıp gülüşerek Ebu Hureyre'ye doğru koşmaya başladılar...



Yaz tatili geldi! Ne duruyoruz, haydi bir yerlere gidip kamp yapalım.
Ama önce
sırt çantamızı
hazırlayalım.



Peki, kamp yapmanın faydası var mı? Olmaz mı dostum!



Yüce Rabbimizin yarattıklarını gözlemler, tefekkür edersin.

Gözlerini kapatıp doğayı dinlersin. Her canlının Rabbimizi tesbih ettiğini biliyorsun, belki de onları duyabilirsin.



Bilgisayar, tablet ve telefon gibi dijital ekranlardan kurtulursun. Doğayla içiçe oyunlar oynayabilirsin. Mesela, dergimizle birlikte verdiğimiz tefekkür etkinliğimizi yapabilirsin.



Daha ucuza tatil yapmış olursun. -Sanırım bu duruma en çok baban sevinecek.-



Kamp ateşinin çevresinde, sesi güzel olan birinden Kur'ân dinleyebilirsin ya da sen Kur'ân okuyabilirsin.





Dostum, kamp fotoğraflarını bana da gönder. Burada yayımlayalım, ne dersin?

GEZİ ROTASI: İSTANBUL

Eren Yaman

Eveet sevgili dostlarım! Yaz geldi çattı. Havalar da çok güzel. Bu sayıda sana küçük bir İstanbul rotası çizeceğim ve sen de ailenin müsait olduğu bir günde onları elinden tutup "Haydi, küçük bir İstanbul turuna. Gezi Rehberiniz benim!" deyip yola koyulacaksınız. Lafı uzatmadan rotamızı anlatıyorum: Başlangıç noktamız, Beyazıt - Kapalı Çarşı - Sultan Ahmet Camii - Ayasofya ve son varış noktamız Gülhane Parkı.



Beyazıt Meydanı

Beyazıt Meydanı çook eski bir tarihe sahiptir. M.S. 393 yılında inşa edilmiştir. Meydanın bir kısmı İstanbul Üniversitesi'ne bakmaktadır. Beyazıt Meydanı'nın en önemli özelliği, osmanlı ticaretinin merkezi olan Kapalı Çarşı'ya açılıyor olmasıdır.

Kapalı Çarşı'ya geçmeden önce adeta kitap cenneti olan, sanki tarihte yolculuk yapmış hissi verecek Sahaflar Çarşısı'na da uğramayı unutma! Belki bu gezi rotandan anı kalması için kendine bir kitap alırsın.

Kapalı Çarşı

Fatih Sultan Mehmet'in Kapalı çarşı'nın inşaatına başladığı yıl olan 1460, Kapalı çarşı'nın kuruluş yılı olarak kabul görmüştür. Dev ölçülü bir labirent gibi, 30.700 metrekarede 66 kadar sokağı, 4.000 kadar dükkânı ile Kapalı çarşı, İstanbul'un görülmesi gereken, benzersiz bir merkezidir. Adeta bir şehri andıran, bütünü ile örtülü bu site zaman içerisinde gelişip büyümüştür. İçinde son zamanlara kadar 5 cami, 1 mektep, 7 çeşme, 10 kuyu, 1 sebil, 1 şadırvan, 24 kapı, 17 han bulunmaktaydı.



Sultan Ahmet Camii



Sultan Ahmet Camisi Sultan I. Ahmet tarafından 17'nci yüzyılda, Mimar Sinan'ın yetiştirdiği öğrencilerden biri olan Sedefkar Mehmet Ağa'ya yaptırılmıştır. Caminin duvarlarında mavi renkli İznik çinileri yoğun bir şekilde bulunduğu için cami, Mavi Camii (Blue Mosque) olarak da bilinmektedir. Caminin duvarlarında 21 bin 43 adet göz alıcı İznik Çinisi bulunmaktadır. Sultan Ahmet Camii Türkiye'de 6 minaresi olan 5 camiden biridir.

Ayasofya

Ayasofya, bir Bizans İmparatoru tarafından 532-537 yılları arasında kilise olarak inşa ettirilmiştir. Önce kilise sonra 1453 yılında İstanbul'un Osmanlılar tarafından fethedilmesinden sonra Fatih Sultan Mehmed tarafından camiye dönüştürülmüştür. O zamanlardan sonra günümüze kadar müze olarak gelmiştir ki tekrar 2020 yılında camii olarak kullanılmaktadır. Gerek dış mimarisi, gerek iç mimarisi ile farklı ve ilgi çekici bir mimariye sahiptir.



Gülhane Parkı



Gülhane Parkı, Osmanlı döneminde Topkapı Sarayı'nın dış bahçesiydi ve içinde bir koru ve gül bahçelerini barındırırdı. Siz de tahmin edersiniz ki adını içinde yetiştirilen güllerden almış olan bu tarihi mekân, aradan geçen onca zamandan sonra 1912 yılında düzenlenerek park haline getirilmiş ve halkın hizmetine açılmış.

Evet, dostum gezi rotamızın sonuna geldik. Seninle paylaştığım bilgileri, ailene gezi rehberliği yaparken anlatmayı unutma! Gezi esnasında Tevhid Çocuk Dergisi ile beraber çektiğin fotoğrafları bize yolla #SizdenGelenler tagı ile Instagram hesabımızda yayınlayalım. Allah'a emanet ol.

MİNİK ELLER MUTFAKTA

Yağmur Akın

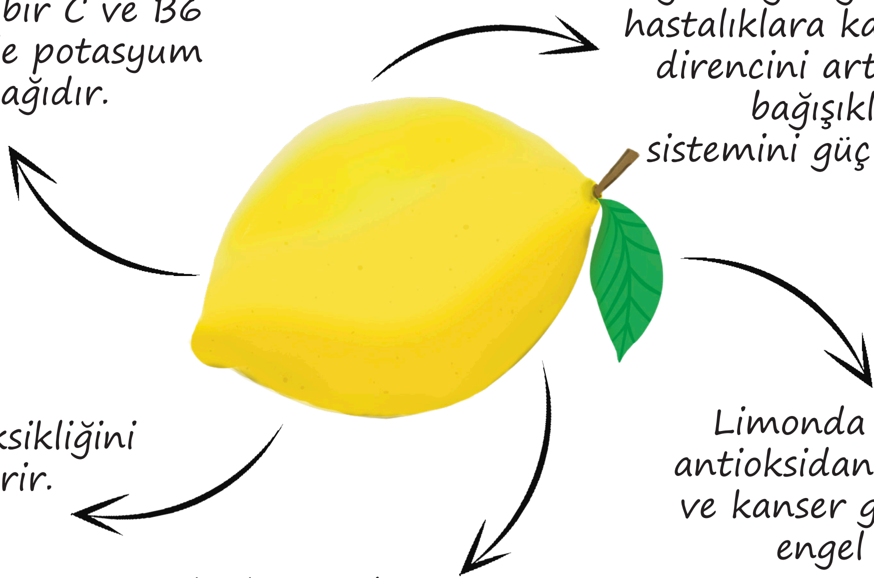


Bu sıcak mı sıcak yaz günlerinde, serin mi serin, buzz gibi bir limonata nasıl giderdi ama değil mi? Hiiç ağızınız sulanmasın. Şefiniz hemen size ilk önce limonun faydalarından bahsedecek sonra da güzel bir limonata tarifi verecek.
Çıkarın kalem kağıtları!
Rabbimiz bize bir limon vermişse biz de onu limonata yaparız.

Çok sevdiğimiz Rabbimiz her zamanki gibi çok güzel bir meyve yaratmış. Hem faydalı, biraz ekşi ama limonata olunca çok da güzel.
Anlatıyorum hemen faydalarını size;

Limon iyi bir C ve B6 vitamini ile potasyum kaynağıdır.

Soğuk algınlığı, grip gibi hastalıklara karşı vücut direncini arttırır ve bağışıklık sistemini güçlendirir.



Demir eksikliğini giderir.

Limonda bulunan antioksidanlar, tümör ve kanser gelişmesine engel olur.

Yüksek oranda C vitamini içeren doğal bir antibiyotiktir.

Limon'un %90'ı sudan oluşmaktadır!

Hmm.
İşte beklenen an!
Serin mi serin
Limonata tarifiiii...



Tarif:

Malzemeler:
5 adet limon
5 çorba kaşığı toz şeker
1 litre su

· Geniş bir kâseye 5 adet limonun kabuğunu rendeleyin. Rendelerken kabuğunun beyaz kısımlarını almamaya çalışın, aksi halde limonatanız biraz acılaşabilir.

· 5 çorba kaşığı toz şekeri limon kabuklarına ekleyip ezerek karıştırın. Bu karışımın rengini ve kokusunu daha iyi alması için mümkünse 1 gece bekletin.

· Kalan limonları sıkarak suyunu çıkarıp şekerli kabuklara ekleyip karıştırın. Erimemiş şeker varsa bu aşamada eriyeceklerdir.

· Bir sürahiye biraz buz koyup ağzına bir süzgeç geçirin ve küçük parçalar kalmasın diye limonatayı süzgeçten süzüp sürahiye doldurun.



Bu sıcaklarda içinizi ferahlatacak limonatanız hazır. İşte bu kadar basit! Afiyet olsun.

Oyunun Kuralları:

-Oyun en az iki kişiyle oynanır.
-Oyuncular, meşhur bir kişiyi veya bir eşyayı aklında tutar.
-Sonra bunları kağıda yazarak bir arkadaşının alnına yapıştırır. Tabii o arkadaşın, bu kağıdı görmemesi gerekir.
-Ardından alnına kağıt yapıştırılan arkadaşın, kağıda yazılan kişiyi veya eşyayı diğer oyunculara sorduğu sorularla tahmin etmesi gerekir.
-Herkes bir turda belirlenen süre kadar oynar.
-Bir turda en fazla ismi bilen kazanır.



Ben Kimim?



İYİLİK ELÇİLERİ

Yazar: Hilal Çiftçi/ Çizer: Ezgi Deniz



-Eee... Paralar biriktirildi mi gençler, dedi Kağan heyecanla.

Hepsinin zihninde aynı soru vardı: Yazdan beri biriktirdikleri paraları, kamp yapabilmek için yeterli miydi? Mert, bu düşünce bulutlarını dağıtırcasına, "Herkes evindeki kumbarasını getirsin, bakalım ne kadar paramız olmuş? Bizim evde buluşalım." dedi. Dört kafadar bir koşu evlerine gidip kumbaralarını aldı ve Mert'in evine geldiler. Ellerindeki kumbaraları masanın üzerine koydular. Her birinden şangur şungur sesler geliyordu. Meraklı bakışlarla kumbaraları bir bir açtılar. Etraf bir anda Merkez Bankası'na dönmüştü. Her yerde para vardı ve bu paraları bir yerde toplamak gerekiyordu. Bir anda ortadan kaybolan Mert, elinde kocaman bir kavanozla salona geldi. Paraları teker teker sayarak dev kavanozun içerisinde bir bir attılar. Herkes pürdikkat kavanoza bakıyordu. Kavanozun içerisi parayla doldukça keyiflerine diyecek yoktu doğrusu. Mert'in kavanoza her para atışı, onları hayallerine bir adım daha yaklaştırıyordu sanki. Kavanoz dolarken onları tatlı bir sohbet sarmıştı.

-Çadırımızı kurarız, dışına da bir kamp ateşi yakarız, oooohhh missss... dedi Yusuf.

Karnında bir zille dolaşan Oğuz, hemen lafa girdi: "Ateşte sucuklaaarrr, kanatlar..." Oğuz'un kolunu dürterek devam etti Yusuf: "Doğa yürüyüşü de yaparız değil mi Kağan?" "Tabiki Yusufcuğum, sen iste yeter ki! Tam bir kaşif oluruz."



Hayal bulutları her yeri kaplamışken Mert, arkadaşlarına sitemli bir edayla dönerek, "O kadar çok konuşuyorsunuz ki kaçta kaldığımı unuttum. Arkadaşlar, şu paraları sayalım sonra hayal kuralım. Yoksa bu sayma işlemi sabaha kadar devam edecek gibi görünüyor. Hamdolsun bayağı da biriktirmişiz."

Herkes yarı mahcup yarı heyecanlı bir ifadeyle sessizliğe gömüldü. Ama kaşları gözleri rahat durmuyor, hareketleriyle hayal kurmaya devam ediyorlardı.

Üç saat sonra...

"On iki bin altı yüz elli iki lira yetmiş beş kuruş. Elhamdulillah bitti. Berakallah, Rabbim daha da bereketlendirsin." dedi Mert.

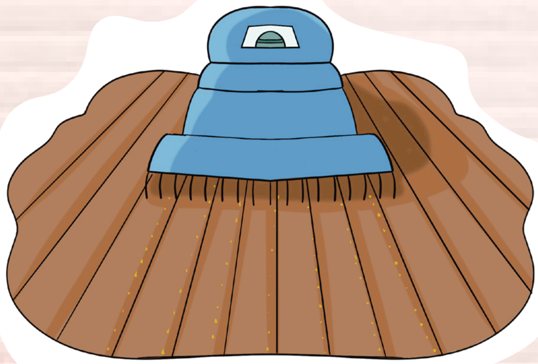
"Ramazan ayında da ne kadar güzel çalıştık, insanlar ne kadar mutlu oldular. Gözlerindeki ışıltıyı gördünüz değil mi? İyiki biz de bu iyilik hareketine katıldık." dedi Kağan. Sözünü kesen Oğuz devam etti heyecanla: "Şimdi, mutlu olma sırası bizde. Kamp için gerekli malzemeler için liste yapalım artık, sabırsızlanıyorum."
Masa başında hepsi kafa kafaya verdiler. Kamp için gerekli olan her şeyi en ince ayrıntısına kadar konuştular. Yaptıkları hesaba göre paraları bile artıyordu. Sanki ertesi gün yola çıkacaklar gibi heyecanlı ve mutluydular. Ellerindeki paranın bütünletilmesi gerekiyordu ve bu işi tüm esnafı avucunun içi gibi bilen Kağan'a verdiler. Önce paraları kağıt ve madeni olarak ayrı ayrı poşetlediler. Ardından bu poşetleri dev kavanoza koydular. Elhamdulillah kavanoz siyahtı da içini göstermiyordu. Kavanozun dışına da İYİLİK ELÇİLERİ etiketi yapıştırdılar. Sonra da Kağan'a paraya dikkat etmesi için sıkı sıkıya tembih ettiler. Kağan'ın zorlu görevli binadan çıkarken başlamıştı. Önce etrafına dikkatlice bir bakış attı. Çevrenin temiz olduğundan emin olunca da sakince yürümeye başladı. Eee... Ne de olsa dikkat çekmemeliydi. Abdullah amcanın dükkanına gidecekti. O, çocukları çok severdi ve çok cömertti. Dükkana son bir sokak kalmıştı. Manolya Sokağı'na doğru döndü, yürümeye devam etti. İleride birkaç genç ve çocuk gördü. Sırtından soğuk terler boşalmaya başlamıştı. Ya parasını çaldırırsa! Düşünmek bile istemiyordu. Yanlarından geçerken kıyafetleri dikkatini çekti önce, yırtık pırtık giysiler vardı üzerlerinde. Ayaklarında bir şey de yoktu. Ayrıca çöpten bulduklarıyla karınlarını doyurmaya çalışıyorlardı. Çocukların yanlarından hızlı adımlarla geçeyim derken ayağı yerdeki taşa takılınca, birden yere kapaklanıverdi ve "Eyvah! Kavanooz!" dedi Kağan üzüntü içinde. Neyse ki kavanoza bir şey olmamıştı. Hızla toparlanarak sokağın sonuna doğru ilerlemeye devam etti. Kalbinde bir ağırlık hissetti, yürüdükçe sanki kavanoz daha da ağırlaşıyordu. Durdu ve geriye baktı. "Ben eğlenirken bu insanlar çöpten yiyecek mi topluyorlar?" Dükkana girdi, paraları bütünletti ve soluğu Mert'in evinde aldı. Kavanozu masaya koyarken gördüklerini ve hissettiklerini onlara bir bir anlattı. Herkesin gözü kavanozun içerisindeki paradaydı...

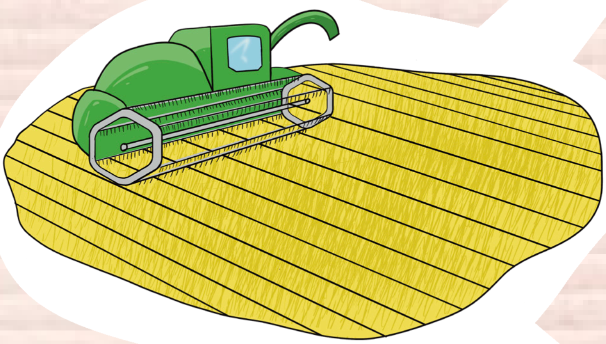


EKMEK NASIL ÜRETİLİR?

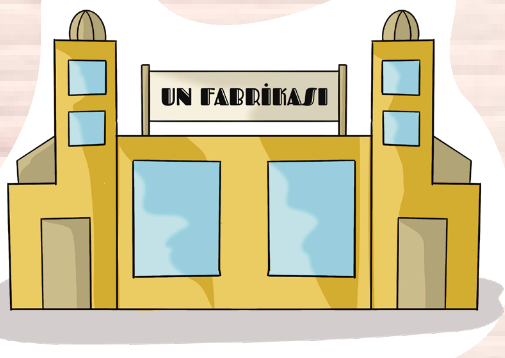
Ramazan'ın bitmesiyle pidenin krallığı da bitti. Çıtır ekmek, sofralardaki yerini aldı. Hem kahvaltıda hem de sulu bir yemeğin yanında nasıl da güzel gider! Mmmmmm... Peki bu lezzetli hamurun tarladan soframıza kadar uzanan hikâyesini biliyor muyuz?

1. Tarlalar sürülerek buğday toprağa ekilir.





2. Fazla olgunlaşan buğdaylar biçerdörverle toplanır.

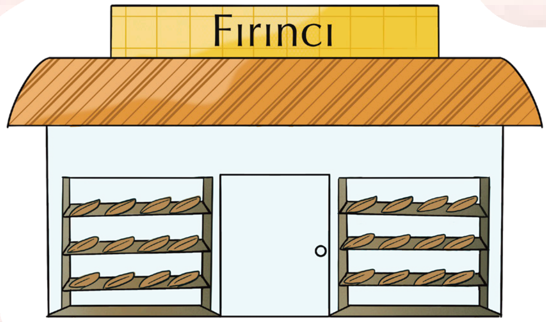


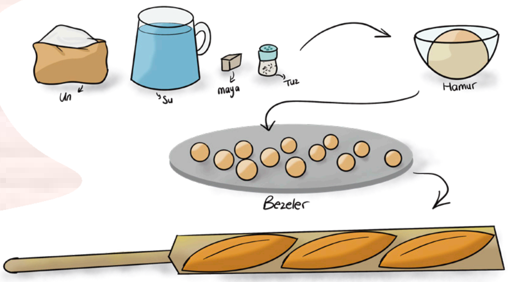
3. Saplarından ayrılan buğdaylar, un fabrikalarına götürülür.



4. Un fabrikasında buğdaylar, yabancı maddelerden arındırılır. Kırılarak öğütülür ve un hâline getirilir. Unlar paketlenerek ambalajlara doldurulur.

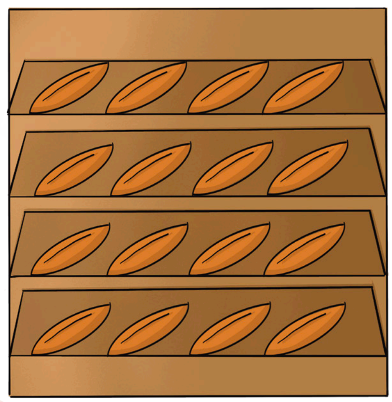
5. Paketlenen unlar fırınlara gönderilir.

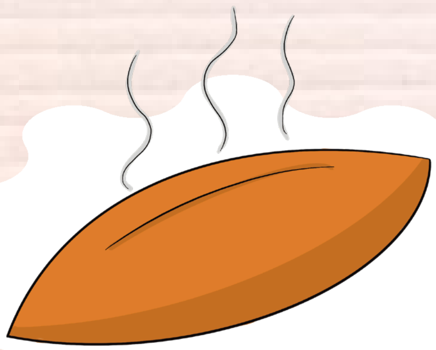




6. Un, tuz, su ve maya ile karıştırılarak hamur hâline getirilir ve parçalara ayrılırak, şekil verilir. Hamurlar, mayalanmaları için birkaç saat dinlenmeye bırakılır. Fırıncı küreğine dizilen hamurlar, üzerine çizik atılarak pişirilmek üzere fırına verilir.

7. Pişen ekmekler satış noktalarına getirilerek satışa sunulur.





İŞTE SONUÇ!
DUMANI ÜSTÜNDE,
ÇITIR MI ÇITIR
EKMEK

SORU: Ekmek hamuruna neden çizik atılır?

CEVAP: Hamurlar piştikçe içerisindeki gaz, bu çizgiden çıkar ve ekmek istenen şekilde pişmiş olur.

TEKNOBERK İLE BİLİM GÜNLÜĞÜ
KIZIL GEZEGEN

Mert Aydın





Evet, dostlarım. Arş-ı A'lâ'da bir tur atmaya ne dersiniz? Sayısını bilmediğimiz gezegenler, galaksiler, yıldızlar ve daha pek çok bilinmeyenleriyle uzay... Çeşitli renk ve şekillerdeki gezegenleri, parlak parlak yıldızları, zifiri karanlık içindeki karadelikleri kim merak etmez ki! Örneğin; Güneş, Dünya'dan büyük, ama Güneş'ten de büyük yıldızlar var. Allahu Ekber! Tüm bunlara bakınca Rabbimizin (cc) büyüklüğüne ve yaratıcılığına hayran oluyorum. Düşünsenize, o kadar kalabalığa rağmen hiçbiri başımıza düşmüyor, ne garip! Subhanallah!

İlk durağımız Kızıl Gezegen, diğer adıyla MARS.

Önce Kızıl Gezegen Mars'ı Tanıyalım

Güneş Sistemi'nin dördüncü gezegeni Mars, tıpkı Dünya gibi karasal bir gezegendir. Yani üzerine basabileceğiniz bir yüzeyi vardır. Küçük, kurak ve soğuk bir gezegendir. Kızıl Gezegen'in ortalama yüzey sıcaklığı -63°C'dir. Bu hâliyle yeryüzünde en çok Antarktika'ya benzer, ama oradan daha soğuktur ve bu gezegende hiç yağış olmaz. Ayrıca çok rüzgârlıdır ve zaman zaman gezegenin büyük bölümünü kaplayan dev kum fırtınaları meydana gelir. Yine de Dünya dışındaki -bilinen- bütün gezegenler arasında yaşama en elverişli olanı Kızıl Gezegen'dir.



Yüksek dağları, yanardağları, derin kanyonları, geniş ovaları, kraterleri, kutuplarında buz parçaları, çölleri, kurumuş göl ve akarsu yataklarına sahip olması nedeniyle Dünya'ya en çok benzeyen gezegen. Toprağında bulunan demir oksit (pas) nedeniyle kırmızı görünür. Bu yüzden ona Kızıl Gezegen demeyi tercih ediyorum dostlarım.

Ahh, Kızıl Gezegen'de öyle bir gün batımı var kiiii, görseniz hayran olursunuz. Dünya'da kızılımsı olan gün batımı, Kızıl Gezegen'de mavi. Ne muhteşem, değil mi? Subhanallah! Rabbim nasıl da güzel yaratmış!

Perseverance (Azim)



Kızıl Gezegen'e en son gönderilen ve 18 Şubat 2021'de Kızıl Gezegen'in yüzeyine başarıyla iniş yapan uzay aracının adı Perseverance -bilim insanları ona kısaca Percy diyor-, Türkçe "azim" anlamına geliyor.

Perseverance'i, daha önce Kızıl Gezegen'e inen uzay araçlarından ayıran önemli bir fark var. O da beraberinde getirdiği Ineguity (Ustalık) adlı küçük bir helikopter. Bu helikopter, Dünya atmosferinin yüzde biri yoğunluğundaki Kızıl Gezegen atmosferinde uçabilecek şekilde tasarlandı.



Perseverance, görevi boyunca bu eski göl yatağında, geçmişte yaşamış mikroorganizmaları (onların kalıntılarını) araştıracak. Bunun için yüzey aracında çok gelişmiş bilimsel aygıtların yanı sıra on dokuz kamera ve iki mikrofon da bulunuyor. Yüzey aracı araştırma yapmak için her gün yaklaşık 200 metre yol alacak.



Perserverance'ın bir başka bilimsel amacı da Kızıl Gezegen'in yüzeyinden taş ve kaya örnekleri toplamak. Aslında NASA'nın hedefi, yaptığı denemelerle karbondioksit ağırlıklı Kızıl Gezegen atmosferinden oksijen elde etmeye çalışmak ve böylece Dünya haricinde başka bir gezegende yaşam için uygun bir ortam oluşturmak. Sence böyle bir şey olabilir mi? Rabbimiz (cc) dilerse olur tabii ki!



AYIN SAYFASI

Ayın Hadisi

"Cennetin anahtarı namaz, namazın anahtarı ise abdesttir."

Tirmizî, Tahâret, 1

Ayın Ayeti

"...De ki:
'Rabbim, benim ilmimi arttır.' "

Tâhâ Suresi 114. Ayet

Ayın Esması

El Alîm

Her şeyi en küçük detaylarına kadar bilen.

Ayın Sünneti

İlim öğrenmek.

Allah'a Sığınmak İçin Okunacak Dua

بِسْمِ اللهِ الَّذِى لَايَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَلَافِى السَّمَاءِوَهُوَالسَّمِيعُ الْعَلِيمْ



"İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah'ın adıyla (sığınırım). O, hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir."

EĞLENCELİ SAYFALAR



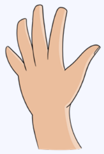
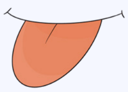
KELİME AVI

ZAMAN
TATİL
İSRAF
BEREKET
AHLAK
KUR'ÂN
İYİLİK
NAMAZ
EZAN

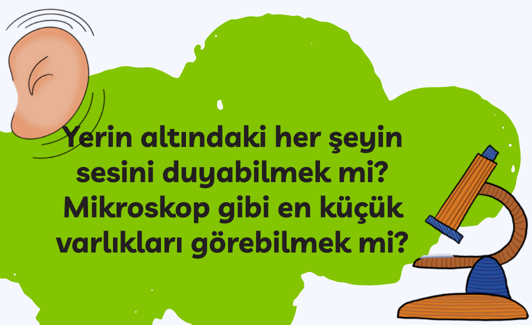
H	M	N	Z	A	M	A	N	V	Ş	A	Ü	Ğ	U	G
R	P	K	J	Y	V	Ü	A	A	J	M	F	N	Ö	V
P	U	L	D	O	K	K	R	D	Y	H	Z	Ç	D	J
Ğ	D	U	Z	L	R	M	U	I	İ	M	Ğ	Z	K	Ü
P	R	M	Y	İ	R	E	K	Ş	T	E	E	G	P	I
N	M	P	E	T	O	M	Z	L	N	A	M	A	Z	Y
A	S	S	A	A	A	T	M	M	A	G	E	İ	C	B
Z	K	O	R	T	G	L	İ	B	V	U	J	İ	E	T
E	R	N	E	Y	E	H	Ö	C	E	F	O	R	B	F
R	N	H	F	F	I	D	I	R	U	K	E	Ş	Y	C
H	E	V	Y	O	Ş	B	Ö	A	A	K	Ç	Ğ	F	K
İ	Y	İ	L	İ	K	C	N	Ç	E	A	Ö	T	Z	K
Ö	Ü	A	R	D	Ş	İ	E	T	D	F	A	R	S	İ
L	D	R	V	K	M	B	Ö	Z	H	C	M	D	F	O
Y	A	H	L	A	K	Ç	Y	V	H	A	Ç	D	Ü	V

RESFEBE

Canım Peygamberim (sav) bize ne öğüt vermiş acaba? Şifreyi çözebilir misin?

Mümin,  **inden ve**  **inden insanl**  **n emin olduğu kimsedir.**

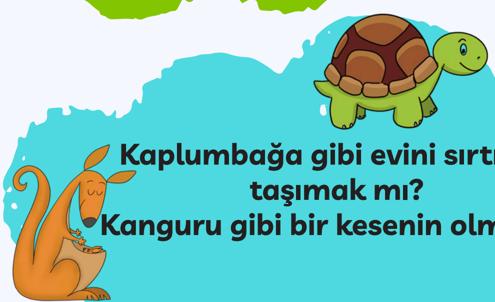
Sen Olsan Hangisini Seçerdin?



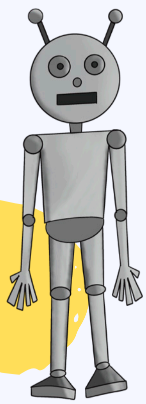
Yerin altındaki her şeyin sesini duyabilmek mi?
Mikroskop gibi en küçük varlıkları görebilmek mi?



Mavi bir çilek yetiştirmek mi?
Üçgen bir erik yetiştirmek mi?



Kaplumbağa gibi evini sırtında taşımak mı?
Kanguru gibi bir kesenin olması mı?



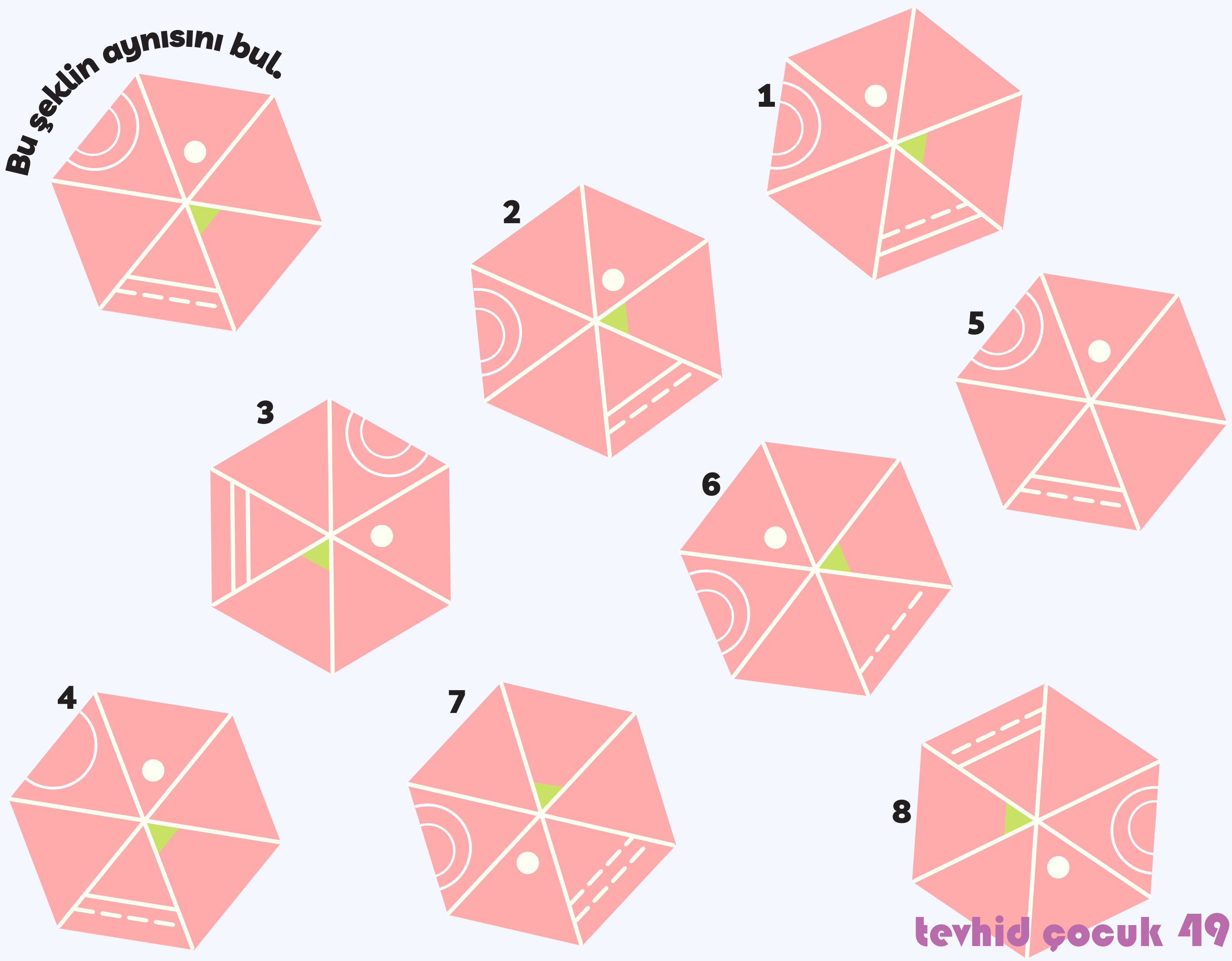
Sadece senin her işine yardım edebilecek bir robot mu yoksa sen hariç tüm insanlara yardım edebilecek bir robot mu yapmak isterdin?

ANAGRAM

Anagram, bir kelimedeki harflerin yerlerini değiştirerek başka bir kelime elde etmektir. Oyunu ister tek başına istersen de arkadaşlarınla birlikte oynayabilirsin. Kural basit; harflerin yerini değiştir.

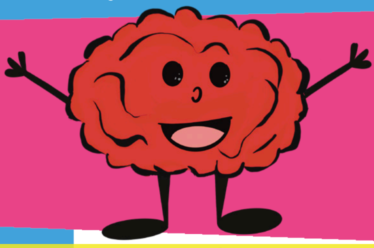
MAŞALI - ALIŞMA	DEFİNE -
KARIŞIM -	SIZLANMA -
TOPARLAK-	BİTKİSEL -
HEYBETLİ -	RENDE -
DÜZGÜN -	YAKMALIK -

Aynısını Bul



VÜCUDUMDA NELER OLUYOR?

Dr. Meryem Güneş

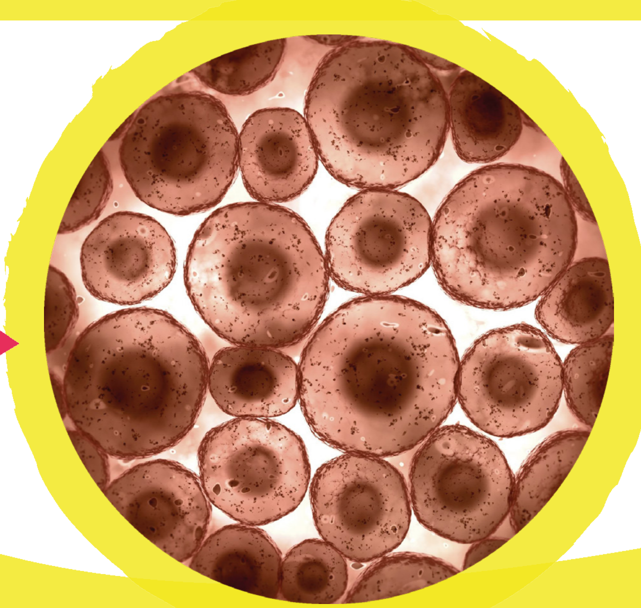


Merhaba! Ben beyin. Düşünmeyi, merak etmeyi, soru sormayı, okumayı ve araştırmayı çok severim.

Bu sayıda sizinle çook gizemli yerlere yolculuk yapacağız. Keşfedilmesi yüzyıllar süren bir yere gideceğiz. Orayı bulmak için tarih boyunca birçok bilim insanı çalışıp durmuş. Hayatlarını bu gizli yeri bulmak için yaptıkları deneylere adamışlar. En sonunda bir gözlükçü -evet evet, şaka yapmıyorum bir gözlükçü- oraya gidilecek malzemeyi üretmiş ve bu sayede artık oranın varlığından haberdar olmuşuz. Orası neresi mi?

Hücrenin içi!





Hücreler, bu gezegendeki bütün canlı varlıkları oluşturan minicik yapılardır. O kadar miniciklerdir ki az önce bahsettiğim gözlükçünün icadı olan mikroskopla görebiliriz yalnızca. Eğer bir insanın boyu 500 kat daha büyük olsaydı, ancak o zaman bir hücreyi mikroskoba ihtiyaç duymadan, yani kendi gözleriyle görebilirdi. Bu kadar büyüyünce bile hücre, ancak bir iğne ucu kadar olurdu. Subhanallah! İşte bu kadar minik bir yapıdan bahsediyoruz.

Burnunu veya parmaklarını düşün... Bir parmağının oluşması için milyonlarca hücrenin bir araya gelmesi gerekiyor. Bir insanın vücudunda ise toplamda otuz yedi milyar hücre vardır. Ne kadar da çok! Peki, bu minik yapılar neye benzer? İçlerinde neler var? Ne işe yararlar? Gelin, aklımızda daha iyi canlandıralım, diye hücreyi bir oyuncak fabrikasına benzetelim.





Bir fabrikanın dışarıdan gelecek zararları engellemesi için ve sapasağlam durması için duvarları olur. Fabrikanın duvarlarını; hücrenin çevresini saran, dağılmasını engelleyen hücre zarına benzetebiliriz. Bu zarda, yani fabrikanın duvarlarında birçok kapı bulunuyor. Bu kapıların ne işe yaradığını birazdan anlatacağım. Bir fabrikada ne tür oyuncaklar üretileceğini, hangi renkte olacağını, günde kaç tane oyuncak üretileceğini belirleyen; fabrikanın müdüründe bulunan oyuncaklar kitabıdır. Müdür, bu kitapta yazan bilgilere göre çalışanlarına emirler verir.

İşte hücrede de bunun gibi; vücudumuza üretilip verilecek olan maddeleri kontrol eden, bütün bilgiye sahip olan yapı, çekirdektir. Çekirdek, müdür gibidir yani. Her bilginin yazılı olduğu oyuncaklar kitabı ise çekirdekte bulunan DNA'dır. Fabrikadaki çalışanlar ise hücrede çalışan organellerdir. Müdürün belirlediği oyuncakları üreten makinalar, hücredeki endoplazmik retikulum denen organele karşılık gelir. Bunlar vücut için gerekli maddeleri üretirler.

Fabrikaya dönelim tekrar. Oyuncaklar üretildi ve bunların paketlenip dağıtılması gerekiyor, değil mi? İşte hücrede de üretilen maddeleri güzelce paketleyip dağıtan, çok sevdiğim dostum golgidir. Bu maddeler, hücredeki kapılardan dışarı çıkar ve ihtiyaç olan yerlere giderler. Diyelim kiii fabrikada yanlış renkte veya bozuk bir oyuncak üretildi. Bunlar geri dönüşüm kutusuna gider ve parçalanıp tekrar kullanılır. Bazen hücrede de yanlış bir madde üretilebilir. Bunlar ise hücrelerin çöp arabalarına, yani lizozoma gider ve orada parçalanır. Fabrikanın çalışması için elektrik gereklidir. Bunu hücrede sağlayan ise çok çalışkan bir organel olan mitokondridir. Mitokondri, hücrenin ihtiyacı olan enerjiyi üretir, ki hücre sürekli çalışsın ve vücutta nerede bir madde eksikse onu göndersin.

Hücreden bu kadar bahsettikten sonra aklınıza belki şöyle bir soru gelmiştir: Eğer vücudumuz hücrelerin bir araya gelmesiyle oluşuyorsa, peki, bu minik hücreler nasıl oluşuyor? Atomlardan! "Atom mu?" dediğini duyar gibiyim.

Bir dahaki sayıda merakını gidereceğim, inşallah. Şimdilik Allah'a emanet ol.

Tembel Çocuğun Saati

Mert Aydın



Eyvah, uyuyakaldım yine! Aceleyle yataktan kalkmak için doğruldum, ama ayaklarım yorgana dolaşınca kendimi "hoooop" halının üzerinde buldum. Hemen kalktım, elbiselerimi giyip servise yetişmek için evden çıktım. Merdivenlerden koşarak inerken omuzlarımda bir hafiflik hissettim. Tabii yaaa! Çantam... Çantamı almak için koşar adım geri döndüm. Annem, elinde çanta beni bekliyordu. Çantamı kaptığım gibi servise koştum. Servisin açık olan kapısından içeri soluk soluğa girdim. "Hayırdır, Mehmet? Yine mi uyuyakaldın?" dedi gülümseyerek servisçimiz Hasan Abi. Yerime oturup sessizce, "Evet." diyebildim sadece. Neredeyse her gün servise geç kalıyordum. Yakında beni almadan giderlerse şaşırmam. Böyle durumlarda kendime çok kızıyorum. Bu son, diyorum kendi kendime. Bir daha geç kalmayacağım, fakat olmuyor işte.

Neyse... İlk dersimiz siyerdi ve geçen hafta öğretmenimiz, anlatması için herkese konu dağıtmıştı ve bugün sıra Aslı'daydı. Zil çalınca kitabımı ve defterimi çıkarmak için çantamı karıştırdım. O da ne? Kitabım ve defterim nerede? Hayıııııır! Kitabımı evde unutmuş olamam, değil mi? Çantamdaki her şeyi masama boşalttım, ama kitabımı ve defterimi bulamadım. Çarşamba gününün ders materyalleri çantamdaydı, fakat bugün Pazartesiydi. Ah, Mehmet ya! Yine mi yanlış program? Yine kızmıştım kendime. Eşyalarımı çantama yerleştirirken öğretmenimiz de selam vererek sınıf kapısından içeri girdi ve masasına oturdu. Ön sırada oturduğum için öğretmenimizin kitabını görüyordum. Öğretmenimiz kitabını açtı, ben de gözlerimi! Hayır ya, hayır! Bunu da karıştırmış olamam herhâlde! Konunun üzerinde Mehmet yazıyordu. Soğuk terler dökmeye başlamıştım. Öğretmenimiz adımı söyleyince önce bir yutkundum, ne diyeceğimi bilmiyordum. Özür dileyerek, konumu haftaya anlatmak için izin istedim. Öğretmenimiz merhametli biriydi, imalı bir gülüş atarak, "Bu son, Mehmet." dedi. Ohhh! Neyse ki ucuz atlattım.

O gün başıma gelenler bunlarla kalsaydı iyiydi, ama son ders Türkçe sınavımız varmış. Ben sınavı haftaya sanıyordum. O sırada yanımdan geçen Mustafa, "Not alsaydın, zamanları karıştırmazdın." deyince iyice sinirlendim. Son derse kadar tüm teneffüslerde Türkçe sınavına çalışmak zorunda kaldım. Hatta yemek saatinde bile... Fakat konuların hepsine çalışamadım. Kalbim ağzımda, gözlerim sınıfın kapısında, öğretmenimizi beklemeye başladım. İçimden de nasıl dua ediyorum, bir duysanız. Zil çaldıktan sonra beden eğitimi öğretmenimiz gelip, "Öğretmeniniz bugün gelemeyecek. Bu derste beraber olacağız." demez mi! Resmen kanatlandım, bulutlara uçtum.

Okul bittikten sonra bizim tayfayla mahalledeki basketbol sahasında buluşmak üzere sözleştik. Servisten iner inmez sahaya gidip oynamak için takımlara ayrıldık. Oyunun heyecanından zamanın nasıl geçtiğini de anlamadık. Eve gittiğimde hava kararmış, yemekler yenmişti. Bizim evde kuraldır, sadece yemek saatinde yemek yenir. Yani bu akşam aç kalmıştım.



Zaten okulda da yemek arasında sınava çalıştığım için bir şey yememiştim. Çaresiz odama gittim. Çantamı açtım, ödevlerime şöyle bir göz attım. Ardından saate baktım, ohooooo daha yatma vaktine çok var. Tabletten biraz oyun oynayıp ödevlerimi yaparım, diye düşündüm. En sevdiğim oyunu açtım, başladım oynamaya. Oyun o kadar sürükleyiciydi ki zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Annem, odamın kapısını tıklatarak içeri girdi. Her anne gibi benim annemin de ilk cümlesi, "Ödevlerini yaptın mı?" oldu. Hayır, ödevlerimi yapmamıştım. İşte, benim günlerim senelerdir böyle geçiyordu. Ama birkaç gün sonra hayatımı değiştiren bir olay oldu. Yüce Kitabımız Kur'ân'ı güzel okuyordum ve bu sene "Kur'ân'ı Güzel Okuma Yarışması" vardı. Kesinlikle katılmalıydım; öğretmenlerim, ailem ve arkadaşlarımın fikri de bu yöndeydi. Aynı zamanda her biri, "Zamanını güzel ayarla ki yarışmayı kaçırmayasın!" diyerek bana tavsiye veriyorlardı. İlk günler güzel çalıştım, fakat daha sonra hayatıma kaldığım yerden devam ettim. Günler günleri kovaladı ve yarışmaya sadece bir hafta kaldı. Deyim yerindeyse eteklerim tutuştu. Yarışma için sabah akşam çalışmaya başladım. Neredeyse nefes almadan çalıştım ve son gece en sevdiğim imamdan bir sure dinleyerek çok geç bir saatte uyudum. Uyudum, ama ne uyumak! Uyanabilene aşk olsun. Uyandığımda saat öğleni çoktaaaan geçmişti. Yarışmayı kaçırmıştım. Resmen yarışmaya katılamamıştım ve dünyanın en üzgün çocuğu ben olabilirdim. Gözyaşlarıma engel olamıyordum ve yaşlarım yanaklarımdan bir bir düşüyordu elimdeki Kur'ân'ıma. Sildim gözyaşlarımı bir çırpıda. Geçtim aynanın karşısına, "Artık zaman kaybı yok! Ertelemek yok!" diyerek aldım elime kâğıdı kalemi, başladım hayatımı programlamaya. Öyle güzel bir program yapmıştım ki hesaplarıma göre bir sonraki sene, Kur'ân yarışmasında birinci olabilirdim. Öyle de oldu. Kur'ân yarışmasında birinci oldum. Şuralara bir yerlere madalyamı asarım, siz de görürsünüz. Meğer zaman, ne kadar önemliymiş. Hayat; oyundan, yemekten ve uyumaktan ibaret değilmiş. Şimdi akıllarda bir soru var sanırım: Beni birinci yapan programı nasıl oluşturdum? İşte böyle!

- Öncelikle namaz vakitlerini bir kâğıda yazdım.
- Namaz vakitlerinin arasına yapmam gerekenleri yerleştirdim.
- Artan zamanlara da yapmak istediklerimi yazdım.

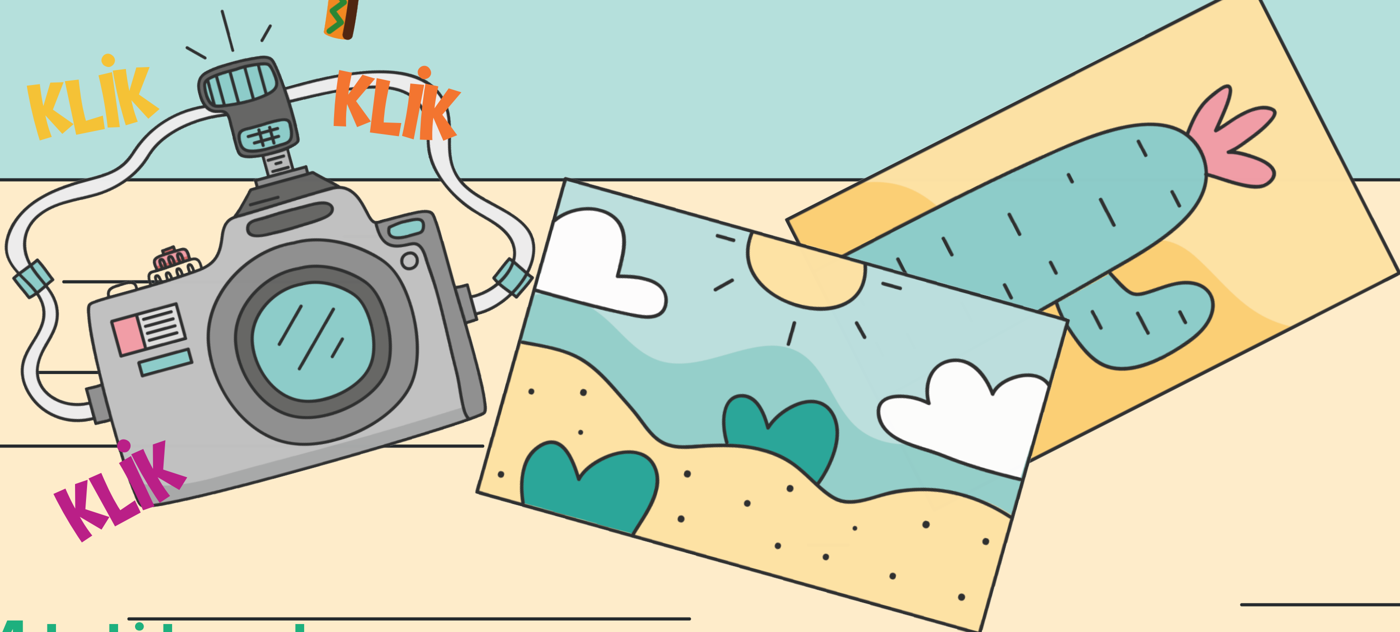
İşte, bu kadar basit sevgili dostum! Haydi, herkes kendi programını yapsın. Yaptığın programın fotoğrafını çekerek bana da gönder ki burada yayımlayalım ve diğer kardeşlerimize örnek olalım. Haydi, kolay gelsin.
Allah'a emanet ol.

SAYFA SENİN

ÖDÜLLÜ Fotoğraf Yarışması!

Yarışmaya var mısın?
Tatilde gittiğin yerlerde bol bol fotoğraf çek ve bize gönder.
Haydi bakalım! Yarışma başlasın.

1. Konu: Türkiye'den Manzaralar
2. Instagram'da tevhidcocukdergisi hesabını takip et, fotoğrafını çek ve #tevhidcocukdergisifotoğraf etiketiyle paylaş.
3. Fotoğrafın aslını tevhidcocukdergisi@gmail.com adresine gönder.
4. Son başvuru tarihi 30 Haziran 2021



Kelime Kütüphanesi

ZAMAN: Bir işin, bir oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre, vakit.

SORUMLULUK: Kişinin yaptığı şeylerin sonuçlarını üstlenmesi.

MÜLTECİ: Bir başka yere ya da ülkeye sığınan kimse.

KAMP: Genellikle kent dışı bir yerde, dinlenmek için çadır gibi barınaklarla oluşturulmuş konaklama yeri.

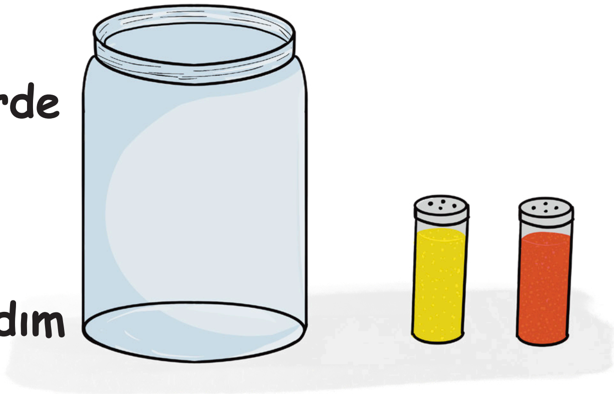
ALİM: İslami alanda yüksek bilgi sahibi olan.

Farkındayım

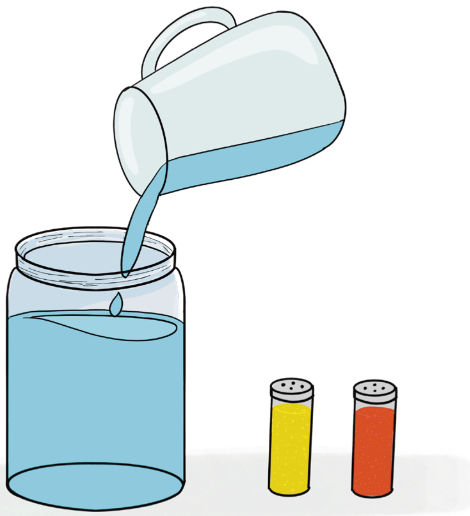
Duru Çelebi

Selamun Aleykum,
Umarım iyisindir. Bu sayıda seninle beraber farklı bir etkinlik yapalım istiyorum. Hazır mısın?

1) İlk önce cam bir kavanoza ve istediğin renklerde sime ihtiyacımız var. Kavanoz bulmak için bir büyüğünden yardım alabilirsin.



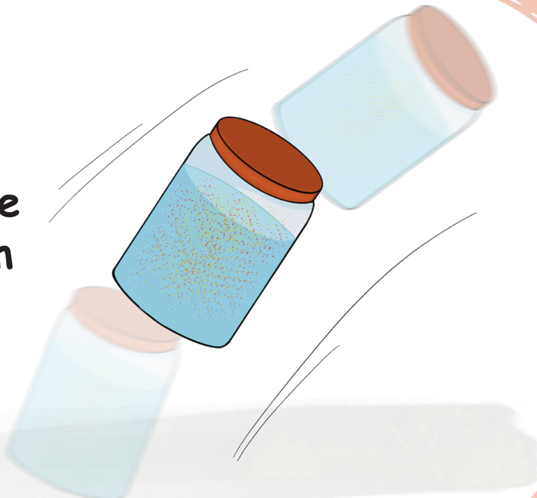
2) Sıra bu kavanozu suyla doldurmaya geldi. Kavanozumuzu suyla doldurduktan sonra içine beğendiğin renkteki simlerden de koyalım. Hani şu süsleme yaparken kullandığımız toz şeklinde olanlardan.



3) İstediğin kadar simi kavanozdaki suyun üstüne boşalt.



4) Artık kavanozun kapağını kapatabiliriz. İyice kapattıysan şimdi kavanozu şööööyle bir salla bakalım. Tüm simler suyun içinde uçuşuyor. Suyun her tarafı simlerle kaplı. Nasıl da uçuşuyorlar...



Bazen sinirleniriz ya da üzgün oluruz. Kendimizi iyi hissetmeyiz. İşte o zaman düşüncelerimiz, aklımız, duygularımız bu kavanozu salladığımızdaki gibi karmakarışık olur. Sanki aklımızdaki her şey ayağa kalkıp hareket eder. Tıpkı kavanozun içinde hareket eden simler gibi. Böyle zamanlarda saçma kararlar vermek kolaylaşır. Çünkü etrafı rahat göremeyiz. Her taraf sim olur. Bu normaldir ve hepimizde bazen böyle olur.
(Evet, büyüklerde de bazen böyle olur.)

5) Haydi kavanozu bir yere koyalım. Birkaç dakika hareketsiz kalsın. Şimdi suda neler oluyor?



Su gittikçe sakinleşiyor. Artık simler yavaşça aşağıya iniyorlar. Her şey daha net görünmeye başladı. İşte aklımız da tıpkı bu kavanoz gibidir. Kızgın olduğumuzda ya da çok üzgün olduğumuzda düşüncelerimiz karmakarışık olabilir. Ama birkaç dakika sakince beklersek düşüncelerimiz yavaşça yerine oturur. Ve her şeyi daha net görmeye başlarız. Sakinleşirken derin bir nefes almak, aklımızdaki simlerin yani düşüncelerimizin yerine oturması için çok yardımcı olabilir.

6) Haydi beraber derin bir nefes alalım...



Sence neler olunca aklındaki simler harekete geçiyor? En son ne zaman olduğunu hatırlıyor musun? Bizimle paylaşabilirsin.

....

....

Peki, çevrende aklındaki simleri harekete geçmiş birileri var mı? Mesela baban, annen, kardeşin... Birilerini fark ettin mi?

....

....

İnşallah bu etkinlik hoşuna gitmiştir. Fikirlerini benimle paylaşmak istersen bana mail atabilirsin. Onları okumayı çok isterim.
Allah'a emanet ol. Gelecek sayıda görüşmek üzere.

POZİTİF FOTOĞRAFLARDA BU AY

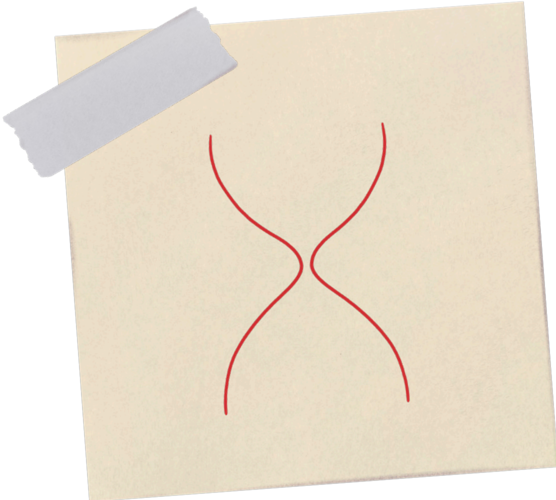
Hayvan dostlarımız mükemmel pozlarıyla konuşma balonlarını doldurmanı bekliyor. Ne duruyorsun? Haydi, ellerimiz çalışsın!

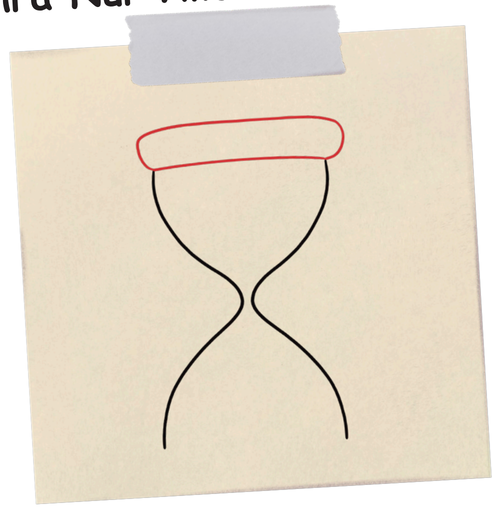


Adım Adım Çizim

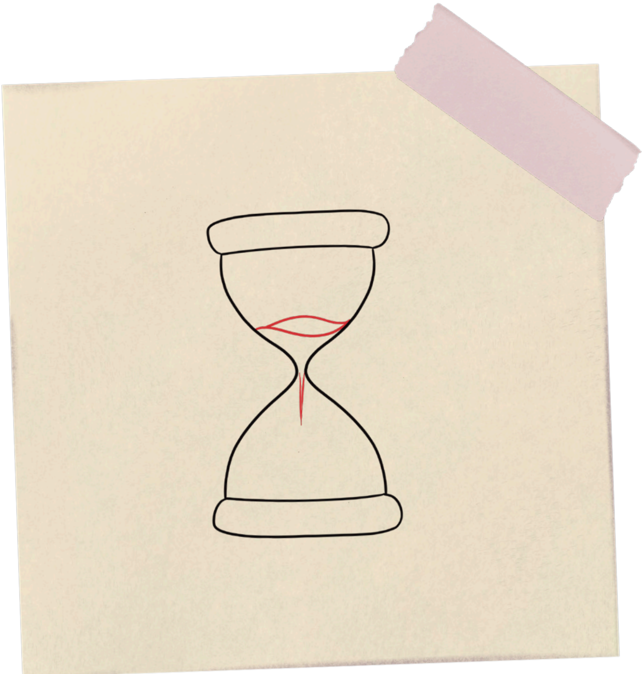
Haydi, sen de çiz!

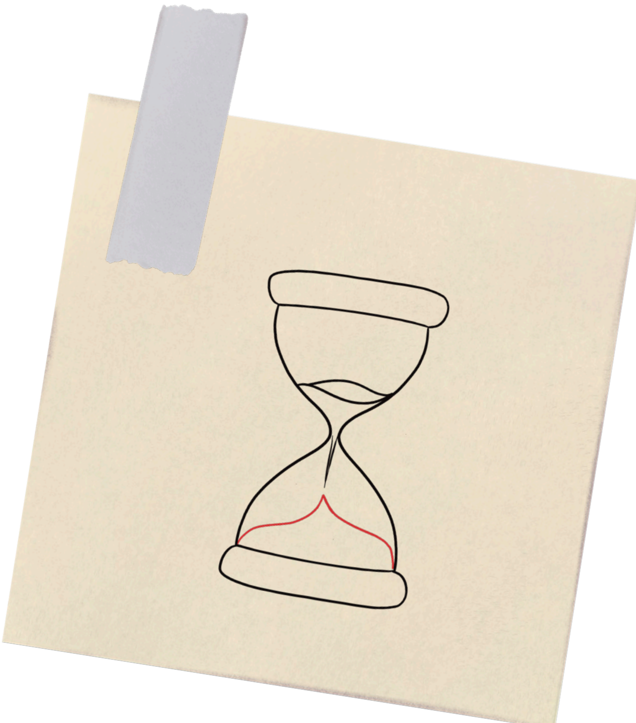
Zehra Nur Alıcı













Fatma Avcı

Niçin gıdıklanırız?

Gıdıklandığınızda derinizin altındaki dokunma hissini oluşturan küçük sinirler sayesinde hafif dokunuşlar gülmenize sebep olur. Ama gıdıklanmak sadece eğlenmek için yok, savunmak için de var. Hatta gıdıklanmak vücudumuzun bir tür savunma sistemi bile diyebiliriz. Birileri sizi karnınızdan gıdıkladığında kahkaha atmanız, karnınızı korumaya çalışmanız, hatta "gıdı, gıdı, gıdı" diye karnınızın üstünde sesler çıkaran parmaklardan kurtulmaya çalışmanız vücudunuzun kendini korumaya çalışmasından.



Kulaklarımız neden çınlar?

Denizlerdeki yosunlar nasıl deniz dalgalarıyla bir o yana bir bu yana dans ediyorsa kulaklarımızın içindeki minnacık tüyler de gelen ses dalgalarıyla öyle dans eder. Böylece dışarıdaki sesleri işitmemize yardımcı olurlar. Ama bazen bu minnacık tüyler yüksek ses gibi nedenlerle zarar görür ve görevlerini doğru yapamazlar. Ortada hiçbir ses yokken ses varmış gibi beynimize sinyaller gönderirler. Sonra da kulağımızın içinde def çalınması mı dersiniz fırtına mı dersiniz kulak çınlaması mı dersiniz bilmem ama birtakım sesler oluştuğu kesin.



Bahar alerjisi nedir?



Bitkilerin, ağaçların ilkbahar aylarında çoğalmak için ürettikleri küçük polenler rüzgârla oradan oraya savrulur. Belki de polenlerin canı sıkılmıştır da uçak bildikleri rüzgârla dünya turuna çıkmak istemişlerdir, bilemem. Sonra havadaki bu polenler burnumuza, gözümüze temas edince vücudumuz bu yabancı maddelere karşı savunma oluşturup fazla tepki verir. Bu tepkiler hapşırma, göz yaşarması, burun akıntısı gibi belirtileri olan "bahar alerjisi" dediğimiz durumu oluşturur.

Uyumak zorunda mıyız?



Bu soruyu göz kapaklarımıza sorarsak elbette cevapları büyük bir evet olacaktır. Ama uyku sadece göz kapaklarımızın ihtiyacı değil elbet. Uyku vücudumuzun dinlenmesi, gün içinde öğrendiğimiz bilgilerin pekişmesi, kendisiyle mikroplara karşı savaştığımız bağışıklık sistemimizin güçlenmesi ve de ertesi güne daha dinç ve güçlü bir şekilde uyanmanızı sağlayan büyük bir nimet.

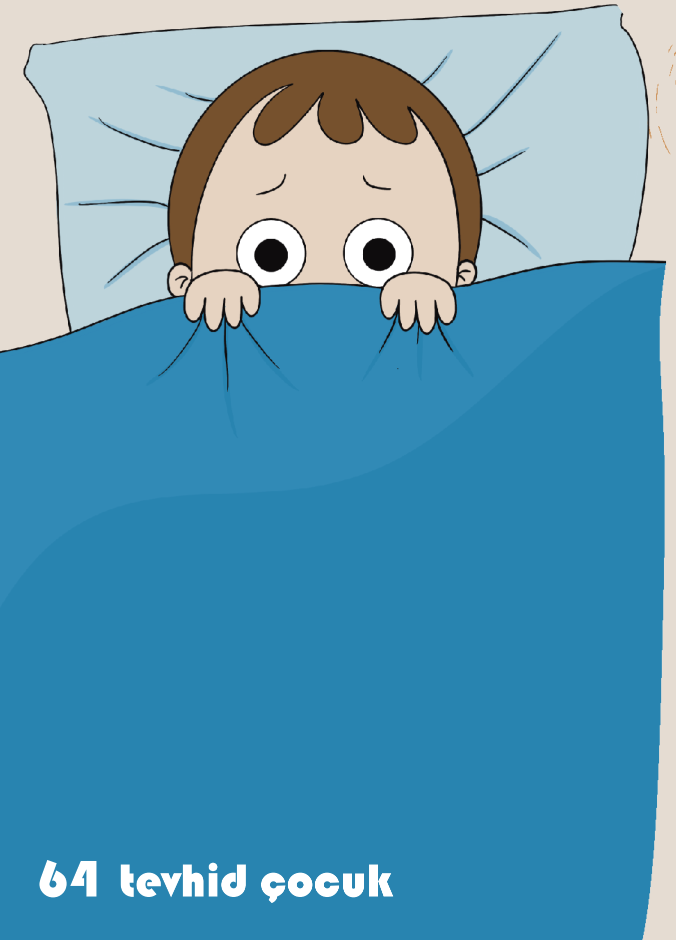
BİLİYOR MUSUN?

Nur Şeref

En Büyük Ağaç



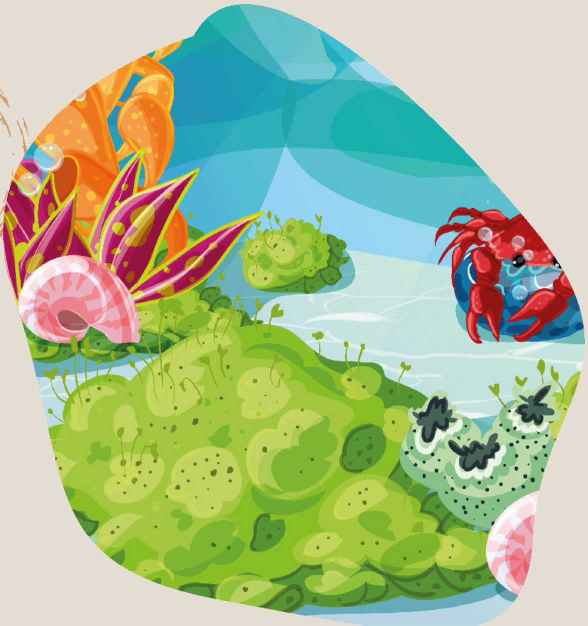
Ağaçlara tırmanır mısın? Ben küçükken gördüğüm ağaçlara sürekli tırmanırdım. Fakat bir ağaç var ki hiç kimse ona çıplak elle tırmanamaz. Adı General Sherman olan dev bir Sekoya ağacı. Yüksekliği Big Ben kadardır. Yani 90 metreden de fazla. Yaşını tahmin et bakalım. İki bin!! Subhanallah! Ağırlığı daha da şaşırtıcı: Tam on sekiz balina ağırlığı kadar! Tırmanmayı dener misin?



Korkuyorum

Hepimizin korkuları var değil mi ? Fakat her korku doğuştan gelmez arkadaşlar. Nasıl yani? Bir insan doğduğunda iki korkuyla doğar: Yüksekten düşme korkusu ve yüksek ses korkusu. Bunun dışındaki tüm korkular çevre tarafından öğretilmiş, yani sonradan edinilmiş korkulardır. Yani arkadaşlar, korkmamıza gerek yok inşallah.

Fitoplankton



Hey, doğa dostu kardeşim! Bu bilgi tam senlik. Dünya'daki oksijen miktarının %50-%85 kadarı, sanıldığı gibi ağaçlardan değil, fitoplankton adı verilen küçük su bitkileri tarafından üretilir. Rabbimize hamdolsun, minik dostlarımıza selam olsun.

Hapşırık



Hasta olduğumuzda hapşırırız. Ve bu bize iyi gelir değil mi? Mesela hapşırma isteği gelip hapşıramadığımda kötü olurum ben. Peki hapşırdığımızda havanın burnumuzdan saatte 160 kilometre hızla çıktığını biliyor musun ? Subhanallah ne kadar da hızlı!



CEVAP ANAHTARI

KELİME AVI

ZAMAN
TATİL
İSRAF
BEREKET
AHLAK
KUR'ÂN
İYİLİK
NAMAZ
EZAN

H	M	N	Z	A	M	A	N	V	Ş	A	Ü	Ğ	U	G
R	P	K	J	Y	V	Ü	A	A	J	M	F	N	Ö	V
P	U	L	D	O	K	K	R	D	Y	H	Z	Ç	D	J
Ğ	D	U	Z	L	R	M	U	I	İ	M	Ğ	Z	K	Ü
P	R	M	Y	İ	R	E	K	Ş	T	E	E	G	P	I
N	M	P	E	T	O	M	Z	L	N	A	M	A	Z	Y
A	S	S	A	A	A	T	M	M	A	G	E	I	C	B
Z	K	O	R	T	G	L	İ	B	V	U	J	İ	E	T
E	R	N	E	Y	E	H	Ö	C	E	F	Ç	R	B	F
R	N	H	F	F	I	D	I	R	U	K	E	Ş	Y	C
H	E	V	Y	O	Ş	B	Ö	A	A	K	Ç	Ğ	F	K
İ	Y	İ	L	İ	K	C	N	Ç	E	A	Ö	T	Z	K
O	U	A	R	D	Ş	İ	E	T	D	F	A	R	S	İ
L	D	R	V	K	M	B	Ö	Z	H	C	M	D	F	O
Y	A	H	L	A	K	Ç	Y	V	H	A	Ç	D	Ü	V

RESFEBE

Canım Peygamberim (sav) bize ne öğüt vermiş acaba? Şifreyi çözebilir misin?

Mümin, elinden ve dilinden insanların emin olduğu kimsedir.

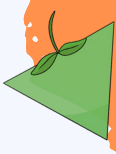
Sen Olsan Hangisini Seçerdin?



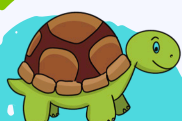
Yerin altındaki her şeyin sesini duyabilmek mi? Mikroskop gibi en küçük varlıkları görebilmek mi?





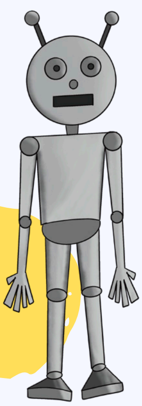


Mavi bir çilek yetiştirmek mi? Üçgen bir erik yetiştirmek mi?





Kaplumbağa gibi evini sırtında taşımak mı? Kanguru gibi bir kesenin olması mı?



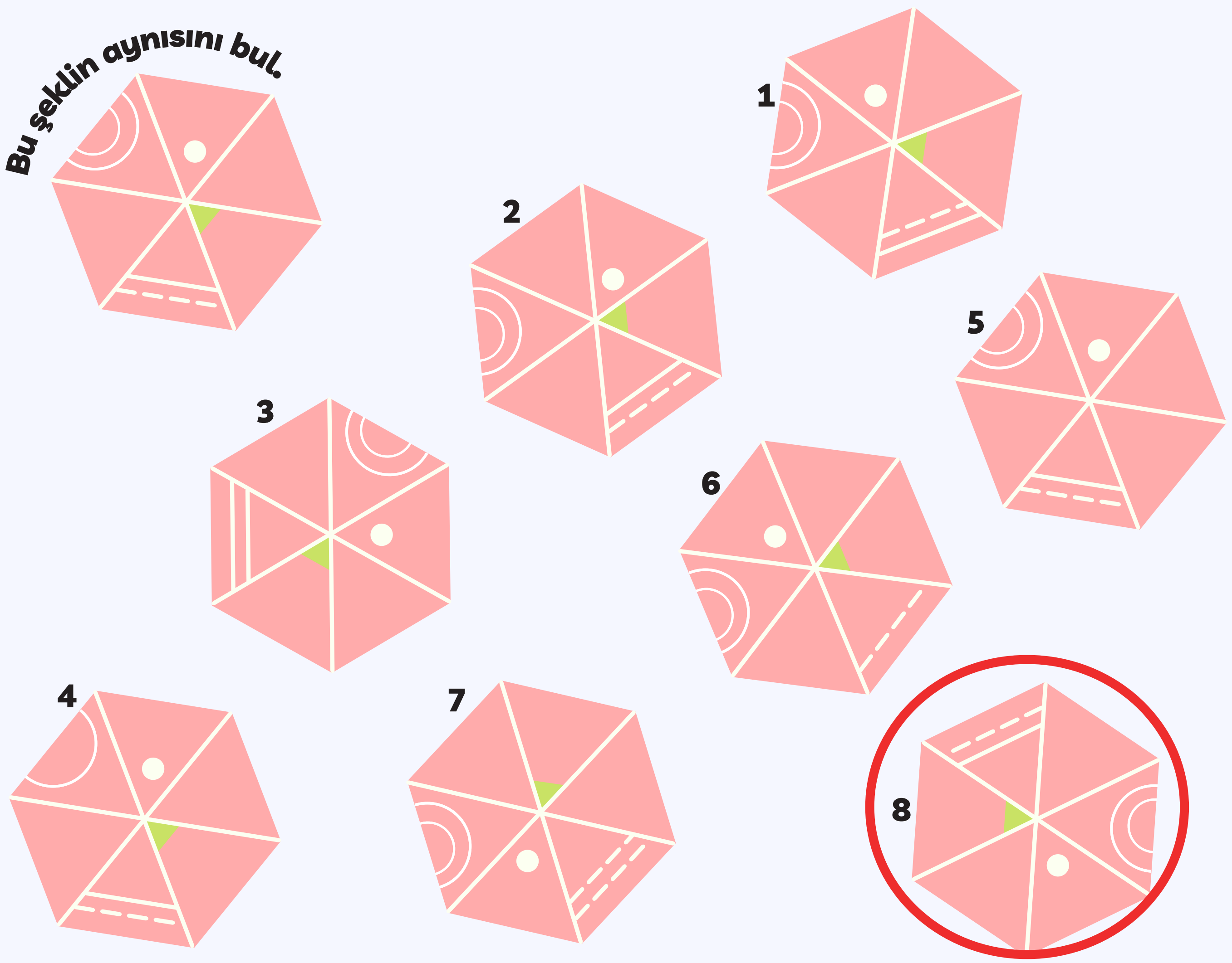
Sadece senin her işine yardım edebilecek bir robot mu yoksa sen hariç tüm insanlara yardım edebilecek bir robot mu yapmak isterdin?

ANAGRAM

Anagram, bir kelimedeki harflerin yerini değiştirerek başka bir kelime elde etmektir. Oyunu ister tek başına istersen de arkadaşlarınla birlikte oynayabilirsin. Kural basit; harflerin yerini değiştir.

MAŞALI	-	ALIŞMA	DEFİNE	-	EFENDİ
KARIŞIM	-	ŞIMARIK	SIZLANMA	-	ANLAMSIZ
TOPARLAK	-	PORTAKAL	BİTKİSEL	-	BİSİKLET
HEYBETLİ	-	EHLİBEYT	RENDE	-	ENDER
DÜZGÜN	-	GÜNDÜZ	YAKMALIK	-	KAYMAKLI

Aynısını Bul





Saliha Ak

YAZAR: SAMED BEHRENGİ



Bir zamanlar yoksul bir köyde büyük ve bakımlı bir bahçe varmış. Meyvelerle dolu bu bahçe o kadar genişmiş ki bahçenin sonunu dürbünle bile görmek imkânsızmış. Bu olağanüstü bahçede biri büyük, diğeri küçük iki şeftali ağacı varmış. Büyük ağaç, her yıl sulu ve tatlı şeftaliler veriyormuş. Küçük ağacın durumu ise biraz farklıymış; her yıl dalları çiçeklerle dolar taşar, ama meyveleri olgunlaşmadan kururmuş. Zavallı şeftali ağacı bu duruma çok üzülür, ancak kimselere derdini anlatamazmış. Tâ ki iki çocukla karşılaşana kadar...

Haydi, hep birlikte şeftali ağacının ve minik arkadaşlarının maceralarına kulak kabartalım. Bakalım, çocuklar şeftali ağacının derdini duyup ona yardım edecekler mi, yoksa bir yabancı gibi yanından geçip gidecekler mi?











SUHEYL İLE TANIŞTIN MI?

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com
www.tevhiddergisi.org
+90 545 762 15 15